

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 43

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 ianuarie 2021

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 388 din 18 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în ansamblul său, precum și, în special, a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3), ale art. 6 alin. (1) lit. e) și f), art. 8 alin. (2), art. 10, art. 11 alin. (2), art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și art. 20—28 din Legea nr. 176/2010, în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ	2—5		regimului comunist în România, astfel cum a fost modificat prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 111/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	9—12
Decizia nr. 607 din 16 iulie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor	6—9		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 798 din 4 noiembrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada		2.224/2020. — Ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor pentru aprobarea Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea — RNTR 2	13—31	
		4. — Ordin al ministrului afacerilor interne privind desemnarea reprezentantului României în cadrul Grupului de coordonare a exporturilor de arme de foc	32	

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 388

din 18 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 176/2010

privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în ansamblul său, precum și, în special, a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3), ale art. 6 alin. (1) lit. e) și f), art. 8 alin. (2), art. 10, art. 11 alin. (2), art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și art. 20—28 din Legea nr. 176/2010, în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în ansamblul său, precum și, în special, a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3), ale art. 6 alin. (1) lit. e) și f), art. 8 alin. (2), art. 10, art. 11 alin. (2), art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și art. 20—28 din Legea nr. 176/2010, excepție ridicată de Ion Samoilă și Sevasta Samoilă în Dosarul nr. 250/2/2013* al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.847D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepției, domnul avocat Dorin-Adrian Decianu și, pentru partea Agenția Națională de Integritate, doamna consilier juridic Denisa Chiurtu, ambii cu delegații depuse la dosar.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției, care solicită admiterea acesteia, arătând, în esență, că Legea nr. 176/2010 este neconstituțională în ansamblul său, deoarece nu conține diferențe semnificative față de conținutul normativ al Legii privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.018 din 19 iulie 2010. Pentru celelalte articole supuse controlului susține că sunt trei motive pentru care excepția trebuie admisă, și anume: inversarea sarcinii probei, deoarece depinde de atitudinea persoanei dacă va contesta sau nu raportul de evaluare, în condițiile în care acesta are efectele unui rechizitoriu; verificarea averii dobândite de o persoană anterior perioadei pentru care se face evaluarea,

încălcându-se astfel art. 44 alin. (8) din Constituție cu privire la prezumția de dobândire licită a averii și publicarea declarațiilor de avere și de interese pe pagina de internet a Agenției Naționale de Integritate, contrar celor statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010.

4. Reprezentantul Agenției Naționale de Integritate solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și păstrarea jurisprudenței Curții Constituționale, făcând referire la deciziile nr. 203, 204, 207 și 210 din 29 aprilie 2013.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că prezumția de dobândire licită a averii este una relativă, astfel că în situația în care Agenția Națională de Integritate face cercetări și constată că averea nu a fost dobândită licit, va sesiza instanța judecătorească, în fața acesteia administrându-se probele prin care autorii combat cele reținute, astfel că nu poate fi reținută încălcarea art. 44 alin. (8) din Constituție. Verificările făcute de Agenția Națională de Integritate cu privire la averea dobândită anterior sunt justificate de necesitatea cunoașterii averii deținute la momentul ocupării funcției. Se mai arată că sunt aplicabile și cele reținute prin deciziile nr. 401 din 8 octombrie 2013 și nr. 299 din 28 aprilie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 14 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 250/2/2013*, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (3), ale art. 6 alin. (1) lit. e) și f), art. 8 alin. (2), art. 10, art. 11 alin. (2), art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și art. 20—28 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.** Excepția a fost ridicată de Ion Samoilă și Sevasta Samoilă într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului împotriva hotărârii prin care prima instanță a admis acțiunea formulată de Agenția Națională de Integritate și a dispus confiscarea unei sume de bani cu privire la care s-a constatat că este dobândită în mod nejustificat.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate, se arată, în esență, că prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a mai multor dispoziții din Legea nr. 144/2007, iar prin Decizia nr. 1.018 din 19 iulie 2010 a constatat că dispozițiile Legii privind

integritatea în exercitarea funcțiilor publice și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt neconstituționale.

8. Se mai susține că, din analiza conținutului normativ al legii supuse controlului de constituționalitate și reținut ca neconstituțional prin Decizia nr. 1.018 din 19 iulie 2010, reiese că între forma supusă controlului de constituționalitate și forma care produce efecte în speța de față nu sunt deosebiri semnificative, practic, legiuitorul preluând soluțiile legislative din actul normativ declarat neconstituțional și transpunându-le în Legea nr. 176/2010. Or, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, deciziile pronunțate de Curtea Constituțională sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, astfel că Parlamentul avea obligația de a pune de acord prevederile declarate neconstituționale cu dispozițiile Legii fundamentale. Întrucât legiuitorul nu și-a îndeplinit această obligație, se apreciază că Legea nr. 176/2010 în ansamblul său este contrară art. 147 coroborat cu art. 1 alin. (5) și art. 16 alin. (2) din Constituție.

9. Din coroborarea prevederilor art. 8 cu cele ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 176/2010 rezultă că sesizarea inspectorului de integritate, făcută în condițiile art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 176/2010, conduce la evaluarea în sine a averii, a conflictelor de interese și a incompatibilităților, care sunt activități ce intră în sfera de competență a organelor de cercetare penală. Sub acest aspect, se învederează faptul că în activitățile de evaluare efectuate de către inspectorii de integritate — în cadrul cărora se administrează și se evaluează probe, se solicită orice informații necesare de la orice instituție, autoritate publică, persoană juridică de drept public sau privat, se efectuează expertize — urmate, potrivit art. 17, art. 19 și art. 21 din Legea nr. 176/2010, de întocmirea unui raport de evaluare, cu efecte juridice similare unui rechizitoriu/unei hotărâri judecătorești, aspect ce contravine art. 1 alin. (4) și (5), art. 21 alin. (4), art. 124 și art. 126 din Constituție. În acest context se apreciază că sarcina probei este răsturnată, cel care a primit raportul de evaluare trebuind să-și dovedească nevinovăția. În cazul necontestării acestui raport în justiție, acesta rămâne definitiv și produce consecințe la fel ca o hotărâre judecătorească.

10. Prin activitatea desfășurată în concret de inspectorii Agenției Naționale de Integritate, practic, se evaluează și se verifică averea dobândită înainte de începerea mandatului, aspect ce duce la încălcarea prevederilor art. 44 alin. (8) coroborat cu alin. (9) din Constituție, Agenția Națională de Integritate neputându-se substitui Comisiei de cercetare a averii demnitarilor, a magistraților și a altor persoane cu funcții de conducere prevăzute de Legea nr. 115/1996, deoarece s-ar ajunge la situația în care un act al unui organ administrativ-jurisdicțional să ducă chiar la încetarea mandatului Președintelui României, care se află în lista ce cuprinde categoriile de persoane care au obligația declarării averii și a intereselor, aspect ce nu este prevăzut de Constituție. De altfel, Constituția prevede concret incompatibilitățile, durata mandatului și condițiile vacanței funcției, interimatul sau suspendarea din funcție, alte sancțiuni neputând fi reglementate prin lege infraconstituțională. Or, prin prevederile criticate, mandatul Președintelui poate fi afectat, ceea ce este contrar art. 83 din Constituție.

11. Autorii fac referire la deciziile Curții Constituționale nr. 148 din 16 aprilie 2003 și nr. 799 din 17 iunie 2011, arătând că prin acestea s-a reținut că prezumția dobândirii licite a averii constituie una dintre garanțiile constituționale ale dreptului de proprietate, în concordanță cu prevederile art. 44 alin. (1) din Constituție. Totodată, Curtea a subliniat prin Decizia nr. 85 din

3 septembrie 1996 și prin Decizia nr. 453 din 16 aprilie 2008 că reglementarea acestei prezumții nu împiedică cercetarea caracterului ilicit al dobândirii averii, sarcina probei revenind însă celui care invocă acest caracter.

12. Se arată că prin Deciziile Curții Constituționale nr. 453 din 16 aprilie 2008 și nr. 415 din 14 aprilie 2010 s-a statuat că măsura confiscării unor bunuri este reglementată constituțional doar în cazul săvârșirii unor infracțiuni sau contravenții, adică în situații constatate, în condițiile legii, ca reprezentând fapte cu un anumit grad de pericol social, și că prevederile art. 46 din Legea nr. 144/2007 extind măsura confiscării de la bunurile dobândite ilicit și cu privire la bunurile nejustificate, încălcând astfel prevederile art. 44 alin. (8) și (9) din Constituție.

13. Autorii fac referire la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 453 din 16 aprilie 2008 și arată că excepția ridicată în prezenta cauză trebuie admisă pentru aceleași considerente, textele de lege criticate aducând atingere art. 1 alin. (3), (4) și (5), art. 21 alin. (4), art. 23 alin. (11), art. 44 alin. (8) și (9), art. 83, art. 124 alin. (2), art. 126 alin. (1) și (2) și art. 147 din Constituție.

14. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale. Totodată, se mai arată că motivele invocate de autori vizează, de fapt, aspecte de interpretare și aplicare în concret a Legii nr. 176/2010, acestea urmând a fi verificate sub aspectul legalității de instanța de contencios administrativ prin raportare la ansamblul prevederilor legale care au incidență în materie.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

16. **Avocatul Poporului** apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, precizând că își menține punctul de vedere exprimat anterior și reținut prin Deciziile Curții Constituționale nr. 401 din 8 octombrie 2013 și nr. 299 din 28 aprilie 2015.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului autorilor excepției, ale reprezentantului Agenției Naționale de Integritate și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, în ansamblul său, precum și, în special, dispozițiile art. 1 alin. (1) și (3), ale art. 6 alin. (1) lit. e) și f), art. 8 alin. (2), art. 10, art. 11 alin. (2), art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și art. 20—28 din Legea nr. 176/2010, care aveau următorul cuprins: art. 1 alin. (1) referitor la categoriile de persoane care au obligația

declarații averii și a intereselor și alin. (3) privind activitatea de evaluare desfășurată de Agenția Națională de Integritate; art. 6 alin. (1) lit. e) privind atribuția persoanelor responsabile cu implementarea prevederilor referitoare la declarațiile de avere și declarațiile de interese de a asigura afișarea și menținerea declarațiilor de avere și declarațiilor de interese și lit. f) referitor la obligația acestora de a trimite Agenției Naționale de Integritate, în vederea îndeplinirii atribuțiilor de evaluare, copii certificate ale declarațiilor de avere și ale declarațiilor de interese depuse în termen de 10 zile; art. 8 alin. (2) privind desfășurarea activității de evaluare efectuată de inspectorii de integritate din cadrul Agenției Naționale de Integritate cu privire la situația averii existente pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice, a conflictelor de interese și a incompatibilităților persoanelor care fac obiectul legii, conform prevederilor acesteia; art. 10 referitor la activitățile desfășurate de inspectorii de integritate; art. 11 alin. (2) privind activitatea ce constă în evaluarea declarației de avere, a datelor și a informațiilor privind averea existentă, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite, a conflictelor de interese sau a incompatibilităților, exclusiv pentru perioada exercitării funcțiilor sau demnităților publice, art. 12 alin. (1) privind sesizarea din oficiu sau de către orice persoană fizică sau juridică și alin. (2) referitor la modalitățile prin care realizează sesizarea din oficiu, respectiv pe baza unui raport de sesizare întocmit de președintele Agenției Naționale de Integritate ori pe baza unei note întocmite de inspectorul de integritate, aprobată de conducerea inspectorilor de integritate; art. 13—19 și art. 20-26 care fac parte din secțiunea a 2-a — *Evaluarea averii*, respectiv secțiunea a 3-a — *Evaluarea conflictelor de interese și a incompatibilităților*; art. 27 referitor la sancțiunea nerespectării obligației de a răspunde solicitărilor Agenției Naționale de Integritate și instanța competentă să decidă aplicarea acesteia, precum și calea de atac împotriva hotărârii instanței și art. 28 referitor la săvârșirea infracțiunilor de fals în declarații de către persoanele care, cu intenție, depun declarații de avere sau declarații de interese care nu corespund adevărului.

20. Curtea observă că art. 26 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 176/2010 a fost modificat prin art. 634 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, fără a păstra soluția legislativă, iar lit. i) a fost abrogată prin art. 634 punctul 2 din același act normativ. În consecință, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să se pronunțe asupra art. 26 alin. (1) lit. h) și i) din Legea nr. 176/2010 în forma anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019.

21. Referitor la prevederile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, Curtea observă că prin Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, a constatat că dispozițiile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale în măsura în care sintagma „aceeași funcție” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege. Curtea reține că în prezenta cauză prevederile art. 25 din Legea nr. 176/2010 au fost criticate din altă perspectivă, astfel încât acestea vor fi supuse controlului de constituționalitate.

22. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept, alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor, alin. (5) cu privire la obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (2) referitor la supremația legii, art. 21 alin. (4) referitor la caracterul facultativ și gratuit al jurisdicțiilor speciale administrative, art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, art. 44 alin. (8) și (9) referitor la

prezumția de dobândire licită a averii și la confiscarea bunurilor numai în condițiile legii, art. 83 privind durata mandatului Președintelui, art. 124 alin. (2) referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, art. 126 alin. (1) referitor la realizarea justiției prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege și alin. (2) privind stabilirea prin lege a competenței instanțelor judecătorești și a procedurii de judecată și în art. 147 alin. (1) referitor la efectele deciziilor de admitere ale Curții Constituționale.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul Ion Samoilă deține calitatea de primar, fiindu-i aplicabile dispozițiile art. 1 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 176/2010, astfel că prevederile art. 1 alin. (1) pct. 1—29 și pct. 31—39 nu au incidență în cauză, reglementând cu privire la alte categorii de persoane care au obligația declarării averii și a intereselor. Totodată, Curtea reține că art. 20, art. 21, art. 22 alin. (3) și (4) și art. 23—26 din Legea nr. 176/2010, în forma anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, care reglementează cu privire la evaluarea conflictelor de interese și a incompatibilităților, nu au legătură cu soluționarea cauzei în care s-a procedat la evaluarea averii, respectiv a declarațiilor de avere (sub imperiul art. 13-19 din Legea nr. 176/2010), iar nu la verificarea conflictului de interese sau a incompatibilității.

24. Pentru aceste motive, Curtea urmează să respingă ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) pct. 1—29 și pct. 31—39, art. 20, art. 21, art. 22 alin. (3) și (4) și ale art. 23—26, în forma anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ.

25. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 176/2010, în ansamblul său, precum și, în special, a dispozițiilor art. 1 alin. (1) pct. 30 și alin. (3), art. 6 alin. (1) lit. e) și f), art. 8 alin. (2), art. 10, art. 11 alin. (2), art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19, art. 22 alin. (1) și (2) și art. 27 și 28 din Legea nr. 176/2010, Curtea reține că aceasta este neîntemeiată.

26. Astfel, prima critică este formulată la modul general și privește neconstituționalitatea în ansamblu a Legii nr. 176/2010, întrucât aceasta ar contraveni art. 147 coroborat cu art. 1 alin. (5) și art. 16 alin. (2) din Constituție, deoarece prin Decizia nr. 1.018 din 19 iulie 2010 Legea privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, devenită după publicare Legea nr. 176/2010, a fost declarată neconstituțională în controlul *a priori* exercitat de Curte. Curtea urmează să respingă această critică observând că, după pronunțarea Deciziei nr. 1.018 din 19 iulie 2010, legea menționată a fost supusă procedurii de reexaminare și, în general, a fost pusă în acord cu respectiva decizie.

27. Cea de-a doua critică de neconstituționalitate privește faptul că din coroborarea prevederilor art. 8 cu cele ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 176/2010 rezultă că sesizarea inspectorului de integritate, făcută în condițiile art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 176/2010, conduce la evaluarea în sine a averii, a conflictelor de interese și a incompatibilităților, care sunt activități ce intră în sfera de competență a organelor de cercetare penală, aspect ce contravine art. 1 alin. (4) și alin. (5), art. 21 alin. (4), art. 124 și art. 126 din Constituție.

28. Cu privire la aceste susțineri, Curtea observă cele reținute prin Decizia nr. 663 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 21 august 2012, și Decizia nr. 309 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 4 august 2014, potrivit

căroră Agenția Națională de Integritate desfășoară o activitate administrativă și în competența sa nu intră soluționarea unor cazuri litigioase și nici sancționarea încălcărilor de lege. Totodată, Agenția Națională de Integritate nu pronunță hotărâri investite cu autoritate de lucru judecat, ci întocmește rapoarte care se concretizează în evaluări ale unor fapte ori situații cu semnificație juridică a căror finalitate conferă dreptul de sesizare a instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități și instituții competente, în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege.

29. Cea de-a treia critică privește încălcarea art. 44 alin. (8) și (9) din Constituție. Curtea reține că prin Decizia nr. 388 din 4 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 23 septembrie 2019, paragrafele 33 și 34, a făcut trimitere la jurisprudența sa, reținând că și această critică este neîntemeiată, deoarece prin textele criticate se instituie controlul averii numai în cazul în care între averea declarată la data investirii sau numirii în funcție și averea dobândită pe parcursul exercitării funcției se constată diferențe vădite și există dovezi certe că unele bunuri ori valori nu puteau fi dobândite din veniturile legale realizate de persoana în cauză sau pe alte căi licite. Curtea a observat că, pe de o parte, textele criticate stabilesc doar premisele declanșării controlului averii, nu și ale angajării răspunderii juridice, iar, pe de altă parte, că problema existenței dovezilor certe intră în sfera de aplicare a legii, care este de competența instanțelor judecătorești. Așadar, Curtea a reținut că susținerea autorilor excepției în sensul că textele analizate instituie o prezumție de dobândire ilicită a averii care constituie o condiție suficientă pentru declanșarea procedurii de control și pentru angajarea răspunderii și aplicarea sancțiunilor este neîntemeiată. Totodată, Curtea a reținut că art. 44 alin. (9) din Constituție nu exclude confiscarea averii în privința căreia

instanța de judecată stabilește că a fost dobândită ilicit și că, din coroborarea alin. (8) și alin. (9) ale art. 44 din Legea fundamentală, reiese că pot exista și alte cazuri de confiscare, în afară de cel al bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni sau contravenții.

30. Referitor la răsturnarea sarcinii probei, prin Decizia nr. 596 din 20 septembrie 2016, paragraful 26, Curtea a reținut că, în principiu, persoanele căroră li se evaluează averea cunosc exact conținutul declarațiilor depuse, astfel că pot să explice mențiunile din cuprinsul acestora. De altfel, din prevederile legii conform căroră inspectorul de integritate are obligația de a invita persoana verificată pentru a prezenta un punct de vedere nu se înțelege că aceasta se limitează la o singură prezentare a persoanei verificate, ci, aflând care sunt informațiile pe care trebuie să le clarifice, aceasta va putea să revină cu date și lămuriri suplimentare. Relevante sub acest aspect sunt, de asemenea, și prevederile art. 14 alin. (4) din Legea nr. 176/2010, care prevăd că persoana supusă evaluării are dreptul de a fi asistată sau reprezentată de avocat și are dreptul de a prezenta orice probe, date ori informații pe care le consideră necesare, dar și cele ale art. 16 alin. (1) și (2) din aceeași lege, potrivit căroră, pentru lămurirea tuturor aspectelor privind diferențele semnificative, poate fi efectuată o expertiză extrajudiciară, potrivit legii, cu acordul persoanei a cărei avere este supusă evaluării, aceasta având dreptul să își aleagă un expert asistent (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 29 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 11 martie 2013).

31. În final, Curtea reține că dispozițiile art. 23 alin. (11) și ale art. 83 din Constituție nu au incidență în cauză, deoarece conținutul normativ al textelor criticate nu reglementează în sfera prezumției de nevinovăție și a duratei mandatului Președintelui.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) pct. 1—29 și pct. 31—39, ale art. 20, art. 21, art. 22 alin. (3) și (4) și ale art. 23—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, excepție ridicată de Ion Samoilă și Sevasta Samoilă în Dosarul nr. 250/2/2013* al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași părți, în același dosar, al aceleiași instanțe și constată că Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în ansamblul său, precum și, în special, dispozițiile art. 1 alin. (1) pct. 30 și alin. (3), art. 6 alin. (1) lit. e) și f), ale art. 8 alin. (2), art. 10, art. 11 alin. (2), art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19, art. 22 alin. (1) și (2) și ale art. 27 și 28 din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 607

din 16 iulie 2020

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (4)
din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, excepție ridicată de Georgică Vatră în Dosarul nr. 16.137/231/2017 al Judecătoria Focșani și de Neculai Goleșteanu în Dosarul nr. 15.972/231/2017 al Judecătoria Focșani. Excepția formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.005D/2018 și nr. 187D/2020.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 9 iunie 2020, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea, a autorilor excepției, prezenți personal, și a domnului consilier juridic Dan Gavrilă și a doamnei avocat Ana Corina Săcrieru, cu delegații depuse la dosar. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 9 iulie 2020, dată la care, având în vedere imposibilitatea constituirii legale a completului, potrivit art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, în temeiul art. 57 din același act normativ, a amânat pronunțarea pentru data de 16 iulie 2020, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 4 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 16.137/231/2017, **Judecătoria Focșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor**, excepție ridicată de Georgică Vatră într-o cauză penală.

4. Prin Încheierea din 4 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 15.972/231/2017, **Judecătoria Focșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor**, excepție ridicată de Neculai Goleșteanu într-o cauză penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia apreciază că dispozițiile art. 23 alin. (4) din Legea nr. 489/2006 sunt neclare, imprecise și lipsite de predictibilitate, deși reglementează o formă de răspundere penală, încalcând astfel art. 1 alin. (5) din Constituție. Noțiunile de „preot” și de „exercitare fără drept a atribuțiilor de preot” nu sunt definite în cuprinsul Legii nr. 489/2006. Totodată, nu sunt specificate criteriile pe baza cărora să se poată distinge dacă este vorba

de activitatea fără drept a unui preot în cadrul unui cult, a unei asociații religioase sau a unei grupări religioase.

6. Apreciază că, în condițiile în care o persoană își exercită libertatea religioasă potrivit art. 5 din Legea nr. 489/2006, această activitate nu poate intra sub incidența legii penale. În caz contrar, dispozițiile criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1), ale art. 20 alin. (1), ale art. 29 și ale art. 40 alin. (1) din Constituție. Susțin că dispozițiile criticate ar trebui să fie opozabile doar persoanelor care exercită în cadrul unui cult recunoscut prin lege atribuțiile de preot al aceluși cult, fără acordul comunității religioase respective. Legea nr. 489/2006 nu face referire la personalul asociațiilor religioase sau la personalul grupărilor religioase, acestea neprimind de la bugetul de stat subvenții pentru plata salariilor personalului, așa cum primesc cultele recunoscute oficial prin lege. Prin urmare, în măsura în care s-ar accepta extinderea prevederilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 489/2006 la funcționarea asociațiilor și grupărilor religioase, acest lucru ar contraveni înseși rațiunii libertății de manifestare religioasă garantată prin lege.

7. Arată că există o diferență între cult religios, asociație religioasă și grupare religioasă. Funcționarea acesteia din urmă nu necesită, potrivit legii, existența unui acord consultativ emis de Secretariatul de Stat pentru Culte. Totodată, nu poate fi pus semnul egalității între noțiunea de „cult creștin ortodox” — ca ritual practicat — și „cultul Biserica Ortodoxă Română” — cult recunoscut prin lege, care practică „cultul creștin ortodox”. Susține că, potrivit Legii nr. 489/2006, oricine are libertatea să folosească orice formă de ritual, orice însemne religioase și orice practici de cult, conform credinței religioase adoptate.

8. În continuare, fac referire la Decizia Curții Constituționale nr. 488 din 7 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 1 iunie 2011, și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu, Hotărârea din 13 decembrie 2001, pronunțată în Cauza *Mitropolia Basarabiei și Exarhatul Plaiurilor și alții împotriva Moldovei*, și Hotărârea din 26 octombrie 2000, pronunțată în Cauza *Hasan și Chaush împotriva Bulgariei*.

9. **Judecătoria Focșani** apreciază că dispozițiile art. 23 alin. (4) din Legea nr. 489/2006, care fac trimitere la dispozițiile art. 348 din Codul penal, nu contravin dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Constituție, care garantează libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase, care nu pot fi îngrădite sub nicio formă, și că nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrare convingerilor sale. Dispozițiile criticate, cu referire la art. 348 din Codul penal, sancționează desfășurarea fără drept a atribuțiilor de preot, calitate pe care o au cei care fac parte din personalul cultelor.

10. Potrivit art. 49 și următoarele din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, preoții sunt în parohii reprezentanți permanenți și ordinari ai episcopului, care este parohul suprem și general al tuturor preoților din eparhie. Demnitatea de preot este o demnitate ordinară și permanentă. Ordinară deoarece preotul este un organ pus anume pentru exercitarea ei, iar permanentă deoarece este dată pe viață și nu temporar.

11. Drepturile speciale ale preoților se referă la activitatea de învățători, săvârșitori ai lucrărilor sfinte și la cea de administratori ai parohiilor. O persoană poate să ocupe o poziție de slujitor bisericesc prin două acte: o taină, hirotonia, prin care i se dă persoanei respective harul pentru treapta în care este hirotonit, și un act juridic. Prin act juridic se acordă îndreptățirea exercitării activității bisericești într-o anumită unitate teritorială. S-ar înțelege că prin caterisire nu se poate anula decât ceea ce s-a acordat prin actul juridic și nu s-ar pierde harul primit prin hirotonie, nu s-ar pierde capacitatea harică, capacitate de care se folosesc în continuare cei caterisiți, în activitățile din interiorul grupării religioase înființate.

12. Astfel, instanța judecătorească apreciază că problema este dacă activitatea desfășurată în spații private amenajate de ei, altele decât bisericile din parohii, poate fi sancționată de dispozițiile art. 23 alin. (4) din Legea nr. 489/2006 cu referire la art. 348 din Codul penal.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției, ale consilierului juridic și ale avocatului prezenți, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 23 alin. (4) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 21 martie 2014. Dispozițiile criticate au următorul cuprins: „*Exercitarea fără drept a atribuțiilor de preot constituie infracțiune și se pedepsește potrivit Codului penal.*”

17. Curtea reține că dispozițiile art. 348 din Codul penal reglementează infracțiunea de exercitare fără drept a unei profesii sau activități și au următorul cuprins: „*Exercitarea, fără drept, a unei profesii sau activități pentru care legea cere autorizație ori exercitarea acestora în alte condiții decât cele legale, dacă legea specială prevede că săvârșirea unor astfel de fapte se sancționează potrivit legii penale, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.*”

18. Autorii excepției apreciază că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la claritatea și previzibilitatea legii, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 29 referitor la libertatea conștiinței și art. 40 alin. (1) referitor la dreptul de asociere. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 9 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate referitoare la lipsa de claritate și previzibilitate a noțiunii de „preot” conținută de dispozițiile art. 23 alin. (4) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, Curtea reține că, într-adevăr aceasta nu este definită de dispozițiile Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al

cultelor. Plecând de la aceste premise, Curtea observă că dispozițiile art. 23 alin. (4) fac parte din capitolul II — „Culte”, secțiunea a 3-a — „Personalul cultelor” din Legea nr. 489/2006, așadar din reglementarea dedicată structurii religioase a cultului religios. Celorlalte structuri religioase (asociațiile religioase și grupările religioase) li se aplică alte dispoziții din lege, precum capitolul I — „Dispoziții generale”, capitolul III — „Asociațiile religioase”. Prin urmare, aplicarea dispozițiilor referitoare la cultele religioase și altor structuri religioase este expres prevăzută de lege, în acest sens fiind dispozițiile art. 44 alin. (2) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor.

20. În același timp, Curtea observă că, potrivit art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, respectarea Constituției este obligatorie, de unde rezultă că legiuitorul nu își poate exercita competența de incriminare și de dezincriminare a unor fapte antisociale decât cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin Constituție. Curtea Constituțională a statuat că legiuitorul nu ar putea defini și stabili ca infracțiuni, fără ca prin aceasta să încalce Constituția, fapte în conținutul cărora ar intra elemente de discriminare (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 62 din 18 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 12 februarie 2007). Mai mult, Curtea a statuat că o soluție legislativă ce vizează incriminarea unei fapte intră în contradicție cu dispozițiile art. 16 din Constituție dacă aceasta generează discriminări, fără a exista vreo motivare obiectivă și rațională care să le justifice. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, încălcarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 224 din 4 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 9 iunie 2017).

21. În continuare, Curtea observă că, potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, Editura Univers Enciclopedic Gold, București, 2012, „preot” este (în majoritatea religiilor primitive sau superioare) persoana care oficiază cultul religios, fiind, în această postură, mijlocitor între om și divinitate și reprezentând pe semenii săi în sfera sacralului, fără a o perturba; persoană care slujește un ideal, o învățătură; conducătorul suprem al cultului (la vechii evrei, egipteni etc.).

22. În ceea ce privește cultele religioase, Curtea reține că, potrivit anexei la Legea nr. 489/2006, în România funcționează un număr de 18 culte recunoscute. Totodată, observă că, potrivit legii, orice cult religios recunoscut trebuie să aibă un statut de organizare și funcționare, care să cuprindă: denumirea cultului, structura sa de organizare centrală și locală, modul de conducere, administrare și control, organele de reprezentare, modul de înființare și desființare a unităților de cult, statutul personalului propriu, precum și prevederile specifice cultului respectiv.

23. Or, din analiza statutelor cultelor religioase recunoscute rezultă că *denumirea de „preot” este specifică doar unora dintre acestea*, de exemplu, *Cultul Biserica Ortodoxă Română* (cu titlu exemplificativ, a se vedea art. 43, art. 49 și art. 54 din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române), *Cultul Arhiepiscopia Bisericii Armene din România* (cu titlu exemplificativ, a se vedea art. 46, art. 48 și art. 51 din Statutul organic și administrativ al Arhiepiscopiei Bisericii Armene din România), *Cultul Biserica Unitariană Maghiară* (cu titlu exemplificativ, a se vedea art. 22 și art. 24 din Statutul Bisericii Unitariene Maghiare).

24. Pe de altă parte, *altor culte religioase recunoscute le este specifică altă titulatură*, de exemplu, *muftiu* — în cazul *Cultului musulman* (cu titlu exemplificativ, a se vedea art. 8, art. 9, art. 10 și art. 11 din Statutul Cultului musulman), *bătrân* — în cazul *Cultului Organizația religioasă „Martorii lui Iehova”* (cu titlu exemplificativ, a se vedea art. 44, art. 45 și art. 46 din Statutul

pentru organizarea și funcționarea Organizației Religioase „Martorii lui Iehova”), *slujitor duhovnicesc/păstor* — în cazul *Cultului Creștin Baptist — Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România* (cu titlu exemplificativ, a se vedea art. 23, art. 24 și art. 25 din Statutul de organizare și funcționare a Cultului Creștin Baptist — Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România), *rabin* — în cazul *Cultul Federația Comunităților Evreiești din România — Cultul Mozaic* (cu titlu exemplificativ, a se vedea art. 41 și art. 62 din Statutul Federației Comunităților Evreiești din România — Cultul Mozaic).

25. În continuare, Curtea observă că, prin Decizia nr. 49 din 13 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 16 mai 2001, Curtea a reținut că „incriminarea și sancționarea faptelor de exercitare fără drept a unor profesii sau activități, pentru care se cere o anumită pregătire și, în consecință, sunt supuse autorizării, exprimă necesitatea apărării unor valori sociale de o importanță deosebită, inclusiv viața și integritatea fizică și psihică ale persoanei, precum și interesele patrimoniale ale acesteia. Societatea nu poate îngădui ca anumite profesii (...) să fie practicate de persoane fără calificare și fără răspunderea necesară în caz de urmări periculoase ori păgubitoare”. De altfel, și în doctrină s-a precizat că incriminarea faptei de exercitare fără drept a unei profesii sau activități este justificată de necesitatea ocrotirii unor asemenea valori sociale, cum sunt viața, integritatea corporală, sănătatea și proprietatea, precum și interesele economice generale ale persoanei care ar putea fi lezate prin exercitarea fără drept de către o persoană a unei profesii sau activități sau în alte condiții decât cele legale.

26. Curtea reține, așadar, că valoarea socială ocrotită prin incriminarea faptei de exercitare fără drept a unei profesii sau activități este reprezentată de relațiile sociale care apar și se dezvoltă în legătură cu regimul legal de exercitare a profesiilor sau activităților de orice tip, sub orice formă și orice domeniu de activitate. Pe de altă parte, elementul subiectiv al infracțiunii presupune exercitarea profesiei sau activității fără autorizație cu intenție directă sau indirectă, subiectul activ având reprezentarea încălcării prevederilor legale și urmărind producerea rezultatului prejudiciabil sau prevăzând consecințele nelegitime ale acestuia și acceptând ca fapta să producă rezultatul urmărit.

27. Având în vedere aceste considerente, Curtea constată că, indiferent de denumirea acordată personalului propriu de către fiecare cult, valoarea socială ocrotită prin incriminarea faptei de exercitare fără drept a unei profesii sau activități este aceeași.

28. De altfel, Curtea observă că, în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, cei doi autori ai excepției au fost trimiși în judecată pentru exercitarea fără drept a atribuțiilor de preot al cultului religios Biserica Ortodoxă Română. Or, denumirea de „preot” este specifică acestui cult religios, astfel încât autorii excepției de neconstituționalitate aveau posibilitatea să prevadă consecințele ce decurg din nerespectarea normei criticate și să își adapteze conduita potrivit acesteia.

29. În ceea ce privește celelalte critici, analizând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia fac referire la situația de fapt a fiecăruia dintre ei și la modalitatea în care aceasta a fost consemnată în rechizitoriul, precum și la modul în care organul judiciar a înțeles să interpreteze și să aplice textul de lege criticat. Așa fiind, Curtea apreciază că autorii excepției sunt nemulțumiți, în realitate, de modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor criticate de către organele judiciare.

30. În acest context, în jurisprudența sa constantă, de exemplu, Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 7 ianuarie 2014, Decizia nr. 224 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, și Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 342 din 19 mai 2015, Curtea reține că este competentă să sancționeze neconstituționalitatea unei interpretări pe care un text de lege a primit-o în practică, de vreme ce „deturnarea reglementărilor legale de la scopul lor legitim, printr-o sistematică interpretare și aplicare eronată a acestora de către instanțele judecătorești sau de către celelalte subiecte chemate să aplice dispozițiile de lege, poate determina neconstituționalitatea acelei reglementări”. Curtea a statuat că are „competența de a elimina viciul de neconstituționalitate astfel creat, esențială în asemenea situații fiind asigurarea respectării drepturilor și libertăților persoanelor, precum și a supremației Constituției”.

31. Curtea constată că în privința modului de interpretare a normei juridice supuse controlului de constituționalitate nu au fost pronunțate nici hotărâri prealabile, nici hotărâri în soluționarea unor recursuri în interesul legii, care să contravină dispozițiilor Legii fundamentale, iar cu privire la practica judiciară existentă, constată că aceasta nu se caracterizează printr-o cvasiunanimitate care să plaseze interpretarea textului criticat în afara cadrului și a limitelor Constituției.

32. În acest context, faptul că, în practică, unele instanțe judecătorești adoptă o anumită interpretare a textului, în mod izolat, și pe această bază factuală se solicită Curții Constituționale pronunțarea unei decizii, nu relevă decât o chestiune de interpretare și aplicare a legii, care poate fi remediată prin recurgerea la controlul judiciar. Controlul de constituționalitate vizează conținutul normativ al normei juridice, astfel cum acesta este stabilit printr-o interpretare generală și continuă la nivelul instanțelor judecătorești, neputând fi efectuat asupra conținutului normei juridice rezultat din interpretările izolate ale unor instanțe judecătorești. Prin urmare, controlul de constituționalitate poate viza norma astfel cum aceasta este interpretată, în mod continuu, printr-o practică judiciară constantă, prin hotărâri prealabile și prin hotărâri pronunțate în recursuri în interesul legii, atunci când acestea contravin dispozițiilor Legii fundamentale. Însă competența Curții Constituționale este, de asemenea, angajată atunci când există o practică judiciară divergentă și continuă, fără a fi izolată, în care una dintre interpretările date normei în cauză este contrară exigențelor Constituției. Cu alte cuvinte, criteriul fundamental pentru determinarea competenței Curții Constituționale de a exercita controlul de constituționalitate asupra unei interpretări a normei juridice este caracterul continuu al acestei interpretări, respectiv persistența sa în timp, în cadrul practicii judiciare, așadar, existența unei practici judiciare care să releve un anumit grad de acceptare la nivelul instanțelor. De aceea, Curtea constată că este abilitată să intervină atunci când este sesizată cu privire la existența unei practici unitare/neunitare de interpretare și aplicare a legii, de natură să încalce exigențele Constituției, iar interpretările izolate, vădit eronate, nu pot face obiectul controlului de constituționalitate, ci al controlului judecătoresc.

33. Așadar, Curtea nu are competența de a elimina, pe calea controlului de constituționalitate, din conținutul normativ al textului o anumită interpretare izolată și vădit eronată a acestuia, legislația în vigoare oferind alte remedii procesuale ce au ca scop interpretarea unitară a normelor juridice. A accepta un punct de vedere contrar ar echivala cu încălcarea competenței instanțelor judecătorești, iar Curtea și-ar aroga competențe specifice acestora, transformându-se din instanță constituțională în una de control judiciar.

34. Raportat la cauza de față, Curtea observă că autorii excepției nu au făcut dovada unei interpretări și aplicări eronate generale și continue la nivelul instanțelor judecătorești a textului criticat, astfel încât nu poate fi pusă în discuție o problemă de constituționalitate a acestuia, problema juridică invocată fiind, prin urmare, o chestiune de interpretare și aplicare a legii, atribuție ce revine instanțelor judecătorești. Așa fiind, această critică nu poate fi reținută.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Georgică Vatră în Dosarul nr. 16.137/231/2017 și de Neculai Goleșteanu în Dosarul nr. 15.972/231/2017, ambele ale Judecătoriai Focșani, și constată că dispozițiile art. 23 alin. (4) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Focșani și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 iulie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 798

din 4 noiembrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, astfel cum a fost modificat prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 111/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, ale articolului unic pct. 4 (cu referire la art. 1 pct. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016) din Legea nr. 111/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a

Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și ale art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Cristiana-Alice Altendorfer în Dosarul nr. 18.597/3/2018 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 70D/2019.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința din data de 3 noiembrie 2020, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 50 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, pentru buna desfășurare a activității jurisdicționale, a amânat pronunțarea pentru data de 4 noiembrie 2020, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 10 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 18.597/3/2018, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, ale articolului unic pct. 4 (cu referire la art. I pct. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016) din Legea nr. 111/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și ale art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.** Excepția a fost ridicată de Cristiana-Alice Altendorfer într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei decizii de compensare.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile legale criticate creează inegalități între persoanele îndreptățite, sub aspectul cuantumului despăgubirilor cuvenite, deoarece până la modificarea art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016 și, respectiv, Legea nr. 111/2017, evaluarea imobilului ce făcea obiectul deciziei de compensare se făcea prin aplicarea grilei notariale valabile la intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, și astfel se evaluau imobilele în funcție de valoarea de piață, iar, după modificarea textului de lege criticat, evaluarea imobilelor se face și în funcție de caracteristicile tehnice ale imobilului și de categoria de folosință la data preluării acestuia, prin aplicarea grilei notariale valabile în anul 2013. Prin urmare, se susține că persoanele îndreptățite sunt discriminate, sub aspectul cuantumului reparației acordate, în funcție de momentul soluționării notificărilor. Astfel, se mai arată că simpla împrejurare de fapt — soluționarea cu întârziere a notificărilor de către entitățile investite de lege — nu poate fi calificată drept un criteriu obiectiv și rezonabil de diferențiere, astfel încât nu se poate justifica tratamentul discriminatoriu aplicat persoanelor cărora li s-au soluționat cu întârziere notificările. Invocă cele statuate în jurisprudența Curții Constituționale în legătură cu principiul egalității în drepturi.

5. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, consideră că modificarea textului de lege criticat nu dă naștere unei discriminări, ci vine să clarifice o controversă născută în practică referitoare la caracteristicile imobilului ce trebuie stabilite în vederea evaluării acestuia, fie prin raportare la data preluării, fie prin raportare la data stabilirii despăgubirii, astfel încât modificarea textului de lege criticat ține de voința legiuitorului de a marca validitatea unei anumite interpretări sau practici în detrimentul alteia. De altfel, orice modificare legislativă

poate presupune, în abstract, un dezavantaj pentru subiectele de drept ale căror drepturi au fost realizate în aplicarea vechii forme a legii, fără ca acest lucru să conducă la constatarea unei discriminări.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierii de sesizare, îl reprezintă prevederile art. I pct. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.030 din 21 decembrie 2016, ale articolului unic pct. 4 (cu referire la art. I pct. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016) din Legea nr. 111/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 26 mai 2017, precum și ale art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013.

10. Întrucât prevederile articolului unic pct. 4 (cu referire la art. I pct. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016) din Legea nr. 111/2017 modifică dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, prin introducerea sintagmei „*în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia*” și ținând cont de dispozițiile art. 62 teza întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit cărora „*dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta*”, Curtea reține că obiect al excepției îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum a fost modificat prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 111/2017, potrivit cărora: „(6) *Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință*

la data preluării acestuia, și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.”

11. Prin Legea nr. 22/2020 pentru modificarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și pentru completarea articolului 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 221 din 18 martie 2020, a fost modificat art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel: „(6) *Evaluarea imobilului care face obiectul deciziei se face prin utilizarea grilei notariale valabile la data emiterii deciziei de către Comisia Națională și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.”*

12. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2020 pentru suspendarea aplicării prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și instituirea unor măsuri tranzitorii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 19 mai 2020, a fost suspendată aplicarea prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 1 martie 2021.

13. Prin art. I pct. 1 din Legea nr. 219/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.011 din 30 octombrie 2020, art. 21 alin. (6) a fost modificat, având în prezent următorul cuprins: „(6) *Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia. Prin excepție, în dosarele în care se acordă măsuri compensatorii titularului dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia, iar dreptul de proprietate nu a fost tranzacționat după preluarea abuzivă de stat a imobilului, evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin utilizarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei de către Comisia Națională. Evaluarea se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.”*

14. Prin urmare, Curtea urmează să se pronunțe asupra prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum a fost modificat prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 111/2017, dat fiind faptul că textul de lege criticat a fost aplicat autoarei excepției de neconstituționalitate, în redactarea anterioară.

15. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în privința constituționalității dispozițiilor din Legea nr. 165/2013, care instituie, pentru evaluarea imobilului ce constituie obiectul deciziei de compensare, metoda aplicării grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a legii, Curtea Constituțională are o bogată jurisprudență, care își menține valabilitatea și în cazul de față.

17. Astfel, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, Curtea Constituțională, observând expunerea de motive a Legii nr. 165/2013, a arătat că acordarea de măsuri compensatorii

pentru un imobil imposibil de restituit în natură, prin aplicarea, la evaluarea acestuia, a grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, așa cum dispune art. 21 alin. (6) din aceasta, reprezintă modalitatea prin care legiuitorul a înțeles să transpună în legislația națională exigențele și recomandările exprimate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa în materia restituirii proprietăților. Astfel, Legea nr. 165/2013 a fost adoptată de legiuitor ca urmare a pronunțării de către instanța europeană a Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010 în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, prin care au fost reținute în sarcina statului român obligația implementării unor proceduri simplificate și eficiente, întemeiate pe măsuri legislative și pe o practică judiciară și administrativă coerentă, precum și obligația adoptării unor reguli de procedură clare și simplificate, care să acorde sistemului de despăgubiri o previzibilitate sporită. Curtea Constituțională a mai reținut, de asemenea, că prin hotărârea-pilot menționată a fost lăsată însă statului român o largă marjă de apreciere în privința mijloacelor prin care să îndeplinească obligațiile juridice impuse și să garanteze respectarea drepturilor patrimoniale sau să reglementeze raporturile de proprietate avute în vedere.

18. Totodată, Curtea Constituțională a remarcat jurisprudența Curții de la Strasbourg prin care aceasta a reamintit că imperative de interes general pot pleda pentru o despăgubire inferioară valorii reale de pe piață a bunului, cu condiția ca suma plătită să se raporteze în mod rezonabil la valoarea bunului [Hotărârea din 21 februarie 1986, pronunțată în Cauza *James și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 54, Hotărârea din 8 iulie 1986, pronunțată în Cauza *Lithgow și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 120, sau Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Scordino împotriva Italiei* (nr. 1), paragraful 95 și următoarele].

19. Invocând jurisprudența sa anterioară în legătură cu procedura specială de acordare a despăgubirilor pentru imobilele preluate în mod abuziv, Curtea a mai reținut că modul de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului, iar prevederile de lege criticate sunt în acord cu cele ale art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

20. Tot astfel, prin Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată în cauza *Preda și alții împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat — având în vedere marja de apreciere a statului român și garanțiile instituite prin Legea nr. 165/2013, și anume regulile de procedură clare și previzibile, însoțite de termene constrângătoare și de un control judecătoresc efectiv — că legea menționată oferă, în principiu, un cadru accesibil și efectiv pentru remedierea criticilor referitoare la atingerile aduse dreptului la respectarea bunurilor în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, rezultate în urma aplicării legilor de restituire (paragraful 129). În aceeași cauză, instanța de contencios al drepturilor omului a statuat (paragraful 128), de asemenea, că măsurile de amenajare a plății creanțelor datorate de stat în virtutea deciziilor judecătorești definitive, cum ar fi eșalonarea plății acestora, măsuri luate pentru apărarea echilibrului bugetar între cheltuielile și încasările publice, urmăreau un scop de utilitate publică și realizarea unui just echilibru între diferitele interese aflate în joc, prin respectarea mecanismului existent și prin grija pe care autoritățile au demonstrat-o în executarea acestuia (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 174 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 16 mai 2016).

21. Mai mult, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 618 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 28 ianuarie 2015, paragrafele 23 și 24, printre

exemplele oferite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cuprinsul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, care să conducă la eficientizarea mecanismului intern de restituire a proprietăților, se numără și plafonarea despăgubirilor (paragraful 235), iar, prin Legea nr. 165/2013, statul român a optat, în cadrul marjei de apreciere de care dispune, să acorde integral despăgubiri, modificând însă doar sistemul de referință al evaluării. Or, dacă această modificare legislativă generează, în concret, o diminuare a valorii totale a despăgubirilor obținute de către persoanele îndreptățite, aceasta este o măsură proporțională cu scopul legitim urmărit (constând în menținerea echilibrului bugetar), putând avea, sub aspectul consecințelor produse, valențele unei plafonări. Prin decizia menționată, Curtea a subliniat că această măsură nu este de natură să afecteze dreptul de proprietate în substanța sa, deoarece nu îi pune în pericol existența și efectele juridice, ci doar intervine asupra cuantumului bănesc obținut prin valorificarea dreptului de proprietate, în limitele permise de art. 44 din Constituție.

22. Cele statuate în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, respectiv art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost completate prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 111/2017.

23. Totodată, în prezenta cauză, Curtea mai reține că soluția legislativă criticată, instituind evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei de compensare prin raportare la caracteristicile tehnice ale acestuia și la categoria de folosință existentă la data preluării, nu reprezintă o măsură de plafonare a măsurilor reparatorii acordate prin actul normativ criticat, ci, în realitate, constituie o transpunere legislativă a principiului *restitutio in integrum*, scopul urmărit fiind acela ca măsura reparatorie acordată să corespundă cu valoarea reală a imobilului, prin raportarea obiectivă la datele tehnice de identificare ale acestuia de la data preluării abuzive.

24. De asemenea, în legătură cu invocarea încălcării principiului constituțional al egalității în drepturi, sub aspectul

cuantumului reparației acordate, în funcție de momentul soluționării notificărilor, respectiv înainte sau după modificarea textului de lege criticat, prin Legea nr. 111/2017, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat că aplicarea unui regim juridic temporal diferit nu poate crea o stare de discriminare între diverse persoane, în funcție de actul normativ incident fiecăreia: „Faptul că, prin jocul unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile, nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective” (Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996). Altfel spus, raportat la prezenta cauză, inegalitatea de tratament juridic nu reprezintă un viciu de constituționalitate, fiind rezultatul unor regimuri juridice diferite, aplicate succesiv în timp, incidente în virtutea aceluiași principiu mai sus amintit, respectiv *tempus regit actum* (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 662 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 26 noiembrie 2015, paragraful 19).

25. Mai mult, în jurisprudența sa, Curtea a arătat că respectarea principiului egalității în drepturi, stabilit prin prevederile art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică, în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare (a se vedea, în acest sens, deciziile nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, și nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011).

26. Prin urmare, având în vedere că cele reținute prin deciziile la care s-a făcut mai sus referire își mențin valabilitatea, *mutatis mutandis*, și în prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristiana-Alice Altendorfer în Dosarul nr. 18.597/3/2018 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, astfel cum a fost modificat prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 111/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 4 noiembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR

ORDIN

pentru aprobarea Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea — RNTR 2

Având în vedere referatul Direcției generale transport terestru nr. 52.543 din 11.12.2020, prin care se supune spre aprobare Ordinul pentru aprobarea Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea — RNTR 2,

în conformitate cu prevederile art. 17 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate și certificarea autenticității vehiculelor rutiere în vederea comercializării, înmatriculării sau înregistrării acestora în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor,

ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea — RNTR 2, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Regia Autonomă „Registrul Auto Român” va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003 pentru aprobarea Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea — RNTR 2, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 și 275 bis din 18 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare.

p. Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,

Ionel Scrioșteanu,
secretar de stat

București, 23 decembrie 2020.
Nr. 2.224.

ANEXĂ

REGLEMENTĂRI

privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea — RNTR 2

CAPITOLUL I Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Obiect și domeniu de aplicare

1. Prezentele reglementări stabilesc:

a) categoriile de vehicule pentru care este obligatorie omologarea de tip a întregului vehicul în vederea înmatriculării sau înregistrării în România;

b) categoriile de vehicule pentru care se aplică omologarea națională de tip a întregului vehicul și categoriile de vehicule pentru care se aplică omologarea UE de tip a întregului vehicul;

c) procedura de acordare a omologării de tip a întregului vehicul;

d) procedura și condițiile tehnice pentru acordarea omologării de tip a produselor utilizate la vehicule;

e) condițiile tehnice aplicabile în vederea acordării omologării de tip a întregului vehicul;

f) procedura pentru acordarea numărului național de registru pentru vehiculele care dețin omologare de tip a întregului vehicul;

g) procedura de eliberare a cărții de identitate a vehiculelor pentru care a fost acordată omologarea de tip a întregului vehicul și numărul național de registru.

2. Prezentele reglementări se aplică la omologarea de tip a întregului vehicul a următoarelor categorii de vehicule:

2.1. autovehicule și remorcile acestora, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2018/858 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind omologarea și supravegherea pieței autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și ale sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 715/2007 și (CE) nr. 595/2009 și de abrogare a Directivei 2007/46/CE, denumit în continuare *Regulamentul (UE) 2018/858*;

2.2. vehicule agricole sau forestiere, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 167/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 februarie 2013 privind omologarea și supravegherea pieței pentru vehiculele agricole și forestiere, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 167/2013*;

2.3. vehicule cu două sau trei roți și cvadricicluri, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2013 privind omologarea și supravegherea pieței pentru vehiculele cu două sau trei roți și pentru cvadricicluri, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 168/2013*.

3. Prezentele reglementări se aplică, de asemenea, la omologarea de tip a produselor noi utilizate la vehiculele menționate la pct. 2, în vederea introducerii pe piață sau a punerii la dispoziție pe piață.

SECȚIUNEA a 2-a

Definiții și abrevieri

1. În sensul prezentelor reglementări se aplică termenii definiți în Ordonanța Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate și certificarea autenticității vehiculelor rutiere în vederea comercializării, înmatriculării sau înregistrării acestora în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările și completările ulterioare, și în Ordonanța Guvernului nr. 80/2000 privind omologarea și certificarea produselor și materialelor de exploatare utilizate la vehiculele rutiere, precum și condițiile de introducere pe piață și de comercializare a acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 671/2002, cu modificările și completările ulterioare, iar termenii de mai jos au următorul înțeles:

a) *număr național de registru* — număr acordat de Registrul Auto Român RA, denumit în continuare RAR, unui vehicul rutier căruia i s-a acordat omologarea de tip a întregului vehicul, în funcție de tipul/variantea/versiunea/configurația elementelor constructive menționate în cartea de identitate a vehiculului în cadrul aceleiași versiuni, dacă este cazul; numărul național de registru conține caracteristicile tehnice necesare completării cărții de identitate a vehiculului;

b) *convenție-cadru* — convenția încheiată între RAR și solicitantul numărului național de registru, în vederea evaluării și supravegherii de către RAR a modului de gestiune și atribuire de către acesta a cărților de identitate ale vehiculelor obținute ulterior acordării numerelor naționale de registru, precum și a respectării la introducerea pe piață sau punerea la dispoziție pe piață a specificației ce a stat la baza acordării numărului național de registru.

2. În sensul prezentelor reglementări, definițiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2018/858, Regulamentul (UE) nr. 167/2013 și Regulamentul (UE) nr. 168/2013 se aplică pentru categoriile de vehicule ce fac obiectul regulamentelor respective.

3. În cadrul prezentelor reglementări, prin *înmatriculare* se înțelege prima înmatriculare a unui vehicul nou, iar prin *înregistrare* se înțelege prima înregistrare a unui vehicul nou.

4. În cuprinsul prezentelor reglementări se utilizează următoarele abrevieri:

- a) CIV — cartea de identitate a vehiculului;
- b) CoC — certificat de conformitate;
- c) GNC — gaz natural comprimat;
- d) GPL — gaz petrolier lichefiat;
- e) MTIC — Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor;
- f) SM — stat membru al (state membre ale) Uniunii Europene;
- g) VIN — numărul de identificare al unui vehicul;
- h) VIS — secțiunea de identificare a vehiculului;
- i) WMI — codul de identificare a producătorului unui vehicul.

SECȚIUNEA a 3-a

Definirea categoriilor de folosință

Categoriile de folosință sunt definite după cum urmează:

1. *autoturism* — autovehicul din categoria M₁, cu cel puțin 4 roți și o viteză maximă constructivă mai mare de 25 km/h, conceput și construit pentru transportul de pasageri și care are, în afara locului conducătorului, cel mult 8 locuri șezând;

2. *autobuz* — autovehicul din categoria M₂ sau M₃, cu cel puțin 4 roți și o viteză maximă constructivă mai mare de 25 km/h, conceput și construit pentru transportul de pasageri pe scaune sau în picioare și care are, în afara locului conducătorului, mai mult de 8 locuri șezând;

2.1. prin *troleibuz* se înțelege autovehiculul propulsat de energie electrică provenită de la o rețea aeriană de contact externă; acest termen include și autovehiculele prevăzute cu mijloace de propulsie internă suplimentare (autovehicule cu funcționare bimodală) sau prevăzute cu mijloace de ghidare temporară externă (troleibuze ghidate);

2.2. prin *microbuz* se înțelege autobuzul din categoria M₂ sau M₃, care are o capacitate de transport de cel mult 22 de pasageri șezând sau în picioare, în afara scaunului conducătorului;

3. *autoutilitară* (autovehicul transport marfă) — autovehicul din categoria N₁, N₂ sau N₃, cu cel puțin 4 roți și o viteză maximă constructivă mai mare de 25 km/h, conceput și construit pentru transportul de mărfuri și care poate tracta o remorcă;

3.1. prin *autovehicul tractor* se înțelege autovehiculul din categoria N₁, N₂ sau N₃, care prin concepție și construcție este destinat, exclusiv sau în principal, tractării de (semi)remorci;

3.1.1. prin *autoremorcher* se înțelege autovehiculul tractor care, prin concepție și construcție, este destinat, exclusiv sau în principal, tractării de remorci, altele decât semiremorcile. El poate fi echipat cu o platformă de lestarsă;

3.1.2. prin *autotractor* se înțelege autovehiculul tractor care, prin concepție și construcție, este destinat, exclusiv sau în principal, tractării de semiremorci;

4. *(semi)remorcă* — vehicul din categoria O₁, O₂, O₃ sau O₄, cu roți, fără autopropulsie, conceput și construit pentru a fi tractat de un autovehicul;

5. *vehicul special* (vehicul cu destinație specială) — vehicul din categoria M, N sau O având caracteristici tehnice specifice în scopul de a îndeplini o funcție care necesită adaptări și/sau echipamente speciale;

6. *mașină autopropulsată pentru lucrări* — un vehicul autopropulsat, special conceput și construit pentru efectuarea de lucrări și care, datorită caracteristicilor sale constructive, nu este adecvat pentru transportul pasagerilor sau al mărfurilor și nu este vehicul rutier;

7. *remorcă lentă pentru transport persoane* — remorcă din categoria R1, R2 sau R3, tractată de un tractor agricol sau forestier, utilizată pentru transportul persoanelor așezate pe scaune, cu o viteză maximă constructivă declarată de producător care nu depășește 25 km/h.

SECȚIUNEA a 4-a

Prevederi generale

1. RAR acordă producătorilor români WMI, precum și, pentru producătorii care fabrică mai puțin de 500 de vehicule pe an, al treilea, al patrulea și al cincilea caracter din VIS, în conformitate cu prescripțiile ISO 3780:2009/COR 1:2010 „Vehicule rutiere — codul de identificare al unui producător (WMI)”. Procedura de acordare se finalizează numai după verificarea îndeplinirii condițiilor stipulate la pct. 2 din anexa IV la Regulamentul (UE) 2018/858, punctul 3 din anexa IV la Regulamentul delegat (UE) nr. 1.322/2014 al Comisiei din 19 septembrie 2014 de completare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 167/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește

construcția vehiculelor și cerințele generale pentru omologarea de tip a vehiculelor agricole și forestiere sau punctul 1 din anexa IV la Regulamentul delegat (UE) nr. 44/2014 al Comisiei din 21 noiembrie 2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește construcția vehiculelor și cerințele generale pentru omologarea de tip a vehiculelor cu două sau trei roți și a cvadriciclorilor, în funcție de categoria vehiculului. RAR păstrează toate înregistrările privind WMI și VIS acordate producătorilor români.

2. Viteza maximă constructivă a vehiculelor, puterea netă a motorului și cilindrul motorului care se înscriu în CIV sunt cele preluate din omologarea de tip a întregului vehicul și înscrise în CoC.

2.1. Pentru autovehiculele din categoriile M și N, prevăzute cu limitator de viteză sau cu sistem integrat de limitare a vitezei, în CIV se va înscrie viteza maximă preluată din omologarea de tip a întregului vehicul și înscrisă în CoC.

2.2. În cazul constatării unor neconcordanțe majore între caracteristicile tehnice ale vehiculului și datele indicate de producător, RAR poate proceda la verificarea acestor date pe bază de documente, rapoarte de încercare sau testare, după caz. În cazul testării, se vor aplica prevederile actelor de reglementare relevante.

3. Anul de fabricație care se înscrie în CIV este cel înscris de producător în câmpul corespunzător din CoC; în cazul în care acesta nu este înscris de producător în CoC, anul de fabricație al vehiculului este anul emiterii CoC. Dacă în cazul vehiculelor fabricate în mai multe etape, anul de fabricație al vehiculului de bază înscris în CoC diferă de anul de fabricație al vehiculului final, înscris de asemenea în CoC emis după etapa finală de fabricație, în CIV se va înscrie anul de fabricație existent în CoC emis după etapa finală de fabricație.

4. Caracteristicile și performanțele care nu sunt reglementate prin reglementări naționale, acte normative UE sau regulamente ONU ori prin orice alte acte normative care nu sunt precizate de prezentele reglementări nu se verifică de RAR și se înscriu în documentele eliberate de RAR, inclusiv în CIV, în conformitate cu datele declarate de solicitantul omologării de tip/acordării numărului național de registru pe propria răspundere a acestuia. Orice consecințe de natură juridică, administrativă și/sau economică ce decurg din respectiva declarație vor fi suportate de solicitantul omologării de tip/acordării numărului național de registru.

CAPITOLUL II

Omologarea de tip a autovehiculelor și a remorcilor acestora, precum și a produselor utilizate la acestea

SECȚIUNEA 1

Prevederi generale

1. Prezentul capitol se aplică autovehiculelor noi din categoriile M și N și remorcilor noi ale acestora din categoria O, destinate utilizării pe drumurile publice, inclusiv vehiculelor din aceste categorii concepute și fabricate în una sau mai multe etape, precum și produselor noi, concepute și fabricate pentru a fi instalate pe aceste autovehicule și remorcile lor.

2. Prevederile prezentului capitol nu se aplică vehiculelor prevăzute la art. (2) alin. (2) lit. a)–c) din Regulamentul (UE) 2018/858.

3. Prevederile prezentului capitol se aplică, la cererea producătorului, autovehiculelor și remorcilor acestora prevăzute la art. (2) alin. (3) din Regulamentul (UE) 2018/858.

SECȚIUNEA a 2-a

Omologarea UE de tip a autovehiculelor și a remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și a unităților tehnice separate utilizate la acestea

1. Prevederile prezentei secțiuni nu se aplică vehiculelor prevăzute la art. (2) alin. (2) lit. d) din Regulamentul (UE) 2018/858.

2. Dispozițiile administrative și cerințele tehnice aplicabile la omologarea UE de tip a autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate, concepute și fabricate pentru a fi instalate pe aceste autovehicule și remorcile lor, sunt cele prevăzute în:

a) Regulamentul (UE) 2018/858;

b) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/683 al Comisiei din 15 aprilie 2020 pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2018/858 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerințele administrative pentru omologarea și supravegherea pieței autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și ale sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective, denumit în continuare *Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/683*.

SECȚIUNEA a 3-a

Omologarea națională de tip a autovehiculelor și a remorcilor acestora produse în serii mici, cu excepția vehiculelor concepute și fabricate sau adaptate și echipate pentru a fi utilizate exclusiv de forțele armate

La omologarea națională de tip a autovehiculelor și a remorcilor acestora produse în serii mici se aplică următoarele prevederi specifice:

1. Cerințele tehnice aplicabile sunt prevăzute în anexa la prezentul capitol.

2. Dispozițiile administrative aplicabile sunt cele prevăzute în Regulamentul (UE) 2018/858 și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/683.

3. La omologarea națională de tip se aplică următoarele dispoziții administrative suplimentare:

3.1. Cererea pentru acordarea omologării naționale de tip și dosarul informativ trebuie depuse la RAR de către producător sau reprezentantul legal al acestuia. Acestea trebuie să fie în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2018/858. Fișa de informații din dosarul informativ va conține doar caracteristicile aplicabile procedurii de omologare alese și categoriei de vehicul, caracteristici descrise în modelul din anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/683. Suplimentar, dosarul va conține:

a) documentul prin care producătorul, dacă este cazul, își desemnează reprezentantul legal din România;

b) copia de pe certificatul de acreditare a sistemului de management al calității în conformitate cu prevederile anexei IV la Regulamentul (UE) 2018/858 [în cazul în care nu există, se va

completa un chestionar de evaluare preliminară, în baza căruia RAR va efectua evaluarea inițială a sistemului de management al calității în conformitate cu prevederile anexei IV la Regulamentul (UE) 2018/858].

3.2. Vehiculele completate nu pot fi supuse omologării naționale de tip multietapă dacă nu există o omologare națională de tip acordată de RAR sau de un SM și acceptată de RAR în conformitate cu prevederile subpct. 3.5 ori o omologare UE de tip valabilă pentru vehiculul de bază sau incomplet.

3.3. Derogările prevăzute în anexa la prezentul capitol și în partea a III-a a anexei II la Regulamentul (UE) 2018/858 se aplică cumulativ pentru tipul de vehicul cu destinație specială supus omologării.

3.4. Pentru vehiculele concepute și fabricate sau adaptate și echipate pentru a fi utilizate exclusiv de forțele de menținere a ordinii publice (forțele de securitate a statului, de poliție, de jandarmerie sau poliția de frontieră), serviciile de protecție civilă sau serviciile de pompieri, MTIC poate acorda derogări de la cerințele prevăzute în anexa la prezentul capitol, pentru elementele constructive specifice utilizării speciale, atunci când respectarea cerințelor tehnice este incompatibilă cu utilizarea respectivă, cu îndeplinirea următoarelor condiții:

a) în vederea omologării naționale de tip, solicitantul omologării trebuie să pună la dispoziția RAR un document emis de către autoritatea publică centrală sau instituția publică care urmează a utiliza vehiculele, prin care să fie precizate elementele constructive specifice utilizării speciale care justifică acordarea unor derogări de la cerințele prevăzute la omologarea națională de tip;

b) în certificatul de omologare națională de tip se vor menționa derogările acordate. În CIV eliberată pentru aceste vehicule se va introduce o mențiune specifică.

3.5. Dacă omologarea națională de tip a fost acordată de un alt SM pe baza unor cerințe tehnice care sunt integral echivalente cu cerințele tehnice naționale prevăzute în anexa la prezentul capitol, RAR acceptă omologarea respectivă fără efectuarea de încercări suplimentare și procedează mai departe ca și în cazul omologării naționale de tip.

3.6. Dacă omologarea națională de tip a fost acordată de un alt SM pe baza unor cerințe tehnice care nu sunt integral echivalente cu cerințele tehnice naționale prevăzute în anexa la prezentul capitol, RAR efectuează încercări numai pentru acele cerințe tehnice naționale care nu sunt respectate și, în cazul în care rezultatul încercărilor suplimentare este favorabil, acordă omologarea națională de tip.

3.7. Respectarea cerințelor tehnice prevăzute de actele de reglementare enumerate în anexa la prezentul capitol trebuie să fie demonstrată prin intermediul unor încercări adecvate efectuate de RAR sau de serviciile tehnice notificate de România.

3.8. Încercările necesare sunt efectuate asupra vehiculelor reprezentative pentru tipul care urmează a fi omologat. Selecția vehiculelor reprezentative se face utilizând principiul selectării cazului cel mai defavorabil.

SECȚIUNEA a 4-a

Omologarea națională de tip a vehiculelor concepute și fabricate sau adaptate și echipate pentru a fi utilizate exclusiv de forțele armate

1. Prezenta secțiune se aplică numai vehiculelor concepute și fabricate sau adaptate și echipate pentru a fi utilizate exclusiv de forțele armate și pentru care autoritatea publică centrală sau

instituția publică care urmează a utiliza vehiculele pune la dispoziția RAR un document prin care să fie precizate elementele constructive specifice utilizării speciale.

2. La omologarea națională de tip a acestor vehicule se aplică cerințele tehnice și dispozițiile administrative prevăzute la secțiunea a 3-a.

3. MTIC poate acorda derogări de la cerințele prevăzute în anexa la prezentul capitol.

4. Prin excepție de la dispozițiile administrative prevăzute la secțiunea a 3-a, titlul certificatului de omologare prevăzut în modelul A din anexa III la Regulamentul (UE) 2018/858 este „Certificat de omologare națională de tip pentru vehicule concepute și fabricate sau adaptate și echipate pentru a fi utilizate exclusiv de forțele armate”.

5. Prin excepție de la dispozițiile administrative prevăzute la secțiunea a 3-a, titlul CoC este „Certificat de conformitate pentru vehicule concepute și fabricate sau adaptate și echipate pentru a fi utilizate exclusiv de forțele armate, omologate național de tip”.

6. În cazul prevăzut la pct. 3 în certificatul de omologare națională de tip se vor menționa derogările acordate. În CIV eliberată pentru aceste vehicule se va introduce o mențiune specifică.

SECȚIUNEA a 5-a

Omologarea ONU de tip a echipamentelor și a pieselor care nu sunt reglementate de acte normative UE

La omologarea de tip a echipamentelor și pieselor care nu sunt reglementate de acte normative UE trebuie respectate prevederile regulamentelor ONU din tabelul următor:

Obiectul omologării	Regulament ONU
1. Triunghiuri de presemnalizare	27
2. Dispozitive de curățare a farurilor	45
3. Dispozitive speciale de avertizare	65
4. Plăci de identificare spate vehicule lente	69
5. Plăci de identificare spate vehicule grele și/sau lungi	70
6. Anvelope reșapate pentru autoturisme și remorcile lor	108
7. Anvelope reșapate pentru autovehicule comerciale și remorcile lor	109
8. Airbag de înlocuire și volan de înlocuire	114
9. Roți de schimb	124
10. Sisteme despărțitoare pentru protecția pasagerilor împotriva deplasării bagajelor și care nu fac parte din dotarea de origine a vehiculului	126
11. Sisteme de reținere pentru copii îmbunătățite (ECRS)	129
12. Dispozitive retrofit pentru controlul emisiilor poluante (REC)	132
13. Sisteme retrofit bi-combustibil pentru vehicule grele (HDDF-ERS)	143

CERINȚE TEHNICE
pentru omologarea națională de tip a autovehiculelor și a remorcilor produse în serii mici

[Cerințele tehnice se aplică având în vedere notele explicative
de la tabelul din partea I la anexa II din Regulamentul (UE) 2018/858]

Obiectul omologării	Act de reglementare	Categoriile de vehicule la care se aplică									
		M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
1. Nivel sonor	D 70/157/CEE	A	A	A	A H(5)	A H(5)	A H(5)				
1A. Nivel sonor	R (UE) 540/2014	A	A	A	A H(5)	A H(5)	A H(5)				
2A. Emisii (Euro 5 și 6) — vehicule ușoare, cu excepția întregului set de cerințe privind OBD	R (CE) 715/2007	A	A+G		A I(5)	A I(5)					
3A. Prevenirea riscului de incendiu (rezervoare cu combustibil lichid)	R (CE) 661/2009 R ONU 34	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B
3B. Dispozitivele de protecție antiîmpănare spate și instalarea acestora; protecția antiîmpănare spate	R (CE) 661/2009 R ONU 58	B	B	B	B	B J(5)	B J(5)	B	B	B J(5)	B J(5)
4A. Spațiu pentru montarea și fixarea plăcilor de înmatriculare spate	R (CE) 661/2009 R (UE) 1003/2010	B	B	B	B J(5)	B J(5)	B J(5)	B J(5)	B J(5)	B J(5)	B J(5)
5A. Echipamentul de direcție	R (CE) 661/2009 R ONU 79	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C
6A. Accesul în vehicul și manevrabilitatea acestuia	R (CE) 661/2009 R (UE) 130/2012	C	C	C	C J(5)	C J(5)	C J(5)				
6B. Broaștele ușilor și elementele de susținere a ușilor	R (CE) 661/2009 R ONU 11	C			C J(5)						
7A. Dispozitivele și semnalele de avertizare sonoră	R (CE) 661/2009 R ONU 28	B	B	B	B	B	B				
8A. Dispozitivele de vizibilitate indirectă și instalarea acestora	R (CE) 661/2009 R ONU 46	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)				
9A. Frânarea vehiculelor și a remorcilor	R (CE) 661/2009 R ONU 13		A	A	A	A	A	A	A	A	A
9B. Sistemul de frânare al autoturismelor	R (CE) 661/2009 R ONU 13-H	A			A						
10A. Compatibilitatea electromagnetică	R (CE) 661/2009 R ONU 10	A(1) C(3)	A(1) C(3)	A(1) C(3)	A(1) C(3)	A(1) C(3)	A(1) C(3)	A(1) C(3)	A(1) C(3)	A(1) C(3)	A(1) C(3)
12A. Echipamentele interioare ale autovehiculelor	R (CE) 661/2009 R ONU 21	C									
13A. Protecția autovehiculelor împotriva utilizării neautorizate	R (CE) 661/2009 R ONU 18		A	A		A J(5)	A J(5)				
13B. Protecția autovehiculelor împotriva utilizării neautorizate	R (CE) 661/2009 R ONU 116	A			A J(5)						
14A. Protecția conducătorului auto împotriva sistemului de direcție în cazul unui impact	R (CE) 661/2009 R ONU 12	C			C						
15A. Scaunele, ancorajele lor și tetierele	R (CE) 661/2009 R ONU 17	A(2) C(4)	A(2) C(4)	A(2) C(4)	A(2) C(4)	A(2) C(4)	A(2) C(4)				
15B. Scaunele vehiculelor de pasageri de capacitate mare	R (CE) 661/2009 R ONU 80		A(2) C(4)	A(2) C(4)							
16A. Proeminențele exterioare ale autovehiculelor	R (CE) 661/2009 R ONU 26	C									
17A. Accesul în vehicul și manevrabilitatea acestuia	R (CE) 661/2009 R (UE) 130/2012	B	B	B	B	B	B				
17B. Vitezometrul, inclusiv instalarea acestuia	R (CE) 661/2009 R ONU 39	B	B	B	B	B	B				

Obiectul omologării	Act de reglementare	Categoriile de vehicule la care se aplică									
		M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
33A. Amplasarea și identificarea comenzilor manuale, a lămpilor-martor și a indicatoarelor	R (CE) 661/2009 R ONU 121	B	B	B	B J(5)	B J(5)	B J(5)				
34A. Dispozitive de degivrare și de dezaburire a parbrizului	R (CE) 661/2009 R (UE) 672/2010	C									
35A. Ștergătoare/Spălătoare de parbriz	R (CE) 661/2009 R (UE) 1.008/2010	C									
36A. Sisteme de încălzire	R (CE) 661/2009 R ONU 122	A ⁽²⁾ C ⁽⁴⁾	A ⁽²⁾ C ⁽⁴⁾	A ⁽²⁾ C ⁽⁴⁾	A ⁽²⁾ C ⁽⁴⁾	A ⁽²⁾ C ⁽⁴⁾	A ⁽²⁾ C ⁽⁴⁾	A ⁽²⁾ C ⁽⁴⁾	A ⁽²⁾ C ⁽⁴⁾	A ⁽²⁾ C ⁽⁴⁾	A ⁽²⁾ C ⁽⁴⁾
37A. Apărători roți	R (CE) 661/2009 R (UE) 1.009/2010	B									
38A. Tetiere încorporate sau neîncorporate în scaunele vehiculelor	R (CE) 661/2009 R ONU 25	C									
41A. Emisii vehicule grele (Euro VI), cu excepția întregului set de cerințe privind OBD	R (CE) 595/2009	A N	A N	A N	A N K(5)	A N K(5)	A N K(5)				
42A. Protecția laterală a vehiculelor destinate transportului de bunuri	R (CE) 661/2009 R ONU 73					A J(5)	A J(5)			A J(5)	A J(5)
43A. Dispozitive antistropire	R (CE) 661/2009 R (UE) 109/2011				A J(5)	A J(5)	A J(5)	A J(5)	A J(5)	A J(5)	A J(5)
44A. Mase și dimensiuni	R (CE) 661/2009 R (UE) 1.230/2012	A									
45A. Materiale pentru geamuri din sticlă securizată și instalarea lor pe vehicule	R (CE) 661/2009 R ONU 43	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ B ⁽⁴⁾
46A. Instalarea pneurilor	R (CE) 661/2009 R (UE) 458/2011	B	B	B	B L(5)	B L(5)	B L(5)	B L(5)	B L(5)	B L(5)	B L(5)
46B. Pneuri pentru autovehicule și remorcile acestora (clasa C1)	R (CE) 661/2009 R ONU 30	X			X			X	X		
46C. Pneuri pentru vehicule utilitare și remorcile acestora (clasele C2 și C3)	R (CE) 661/2009 R ONU 54		X	X	X	X	X			X	X
46D. Emisiile sonore generate de rularea pneurilor, aderența pe suprafețe umede și rezistența la rulare (clasele C1, C2 și C3)	R (CE) 661/2009 R ONU 117	X	X	X	X J(5)	X J(5)	X J(5)	X J(5)	X J(5)	X J(5)	X J(5)
46E. Piesă de rezervă pentru utilizare temporară, pneuri/sistem cu posibilitate de rulare pe jantă și sistem de monitorizare a presiunii în pneuri (TPMS)	R (CE) 661/2009 R ONU 64	X			X J(5)						
47A. Limitarea vitezei vehiculelor	R (CE) 661/2009 R ONU 89		A	A		A J(5)	A J(5)				
48A. Mase și dimensiuni	R (CE) 661/2009 R (UE) 1230/2012		A	A	A J(5)	A J(5)	A J(5)	A J(5)	A J(5)	A J(5)	A J(5)
49A. Vehicule utilitare în ceea ce privește proeminențele lor exterioare situate în partea frontală a panoului posterior al cabinei	R (CE) 661/2009 R ONU 61				A J(5)	A J(5)	A J(5)				
50A. Dispozitive mecanice de cuplare a ansamblurilor de vehicule	R (CE) 661/2009 R ONU 55	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾ J(5)	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾ J(5)	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾ J(5)	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾ J(5)	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾ J(5)	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾ J(5)	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾ J(5)
50B. Dispozitivul de cuplare strânsă (CCD); montarea unui tip omologat de CCD	R (CE) 661/2009 R ONU 102					X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾ J(5)	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾ J(5)			X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾ J(5)	X ⁽²⁾ A ⁽⁴⁾ J(5)
51A. Comportarea la foc a materialelor utilizate la amenajarea interioarelor anumitor categorii de autovehicule	R (CE) 661/2009 R ONU 118			B							
52A. Vehicule din categoriile M ² și M ³	R (CE) 661/2009 R ONU 107		A	A							
52B. Rezistența suprastructurii vehiculelor de pasageri de capacitate mare	R (CE) 661/2009 R ONU 66		A	A							

Obiectul omologării	Act de reglementare	Categoriile de vehicule la care se aplică									
		M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
53A. Protecția pasagerilor în caz de coliziune frontală	R (CE) 661/2009 R ONU 94	NA									
54A. Protecția pasagerilor în caz de coliziune laterală	R (CE) 661/2009 R ONU 95	NA			NA						
56A. Vehicule destinate transportului de mărfuri periculoase	R (CE) 661/2009 R ONU 105				A J(5)	A J(5)	A J(5)	A J(5)	A J(5)	A J(5)	A J(5)
57A. Dispozitive antiîmpănare față (FUPDs) și instalarea acestora; protecția antiîmpănare față (FUP)	R (CE) 661/2009 R ONU 93					A J(5)	A J(5)				
58. Protecția pietonilor	R (CE) 78/2009	NA*)			NA*)						
59. Posibilitatea de reciclare	2005/64	NA			NA						
61. Sisteme de aer condiționat	2006/40	NA			NA						
62. Sistem pe bază de hidrogen	R (CE) 79/2009	X	X	X	X	X	X				
63. Siguranță generală	R (CE) 661/2009	(6)	(6)	(6)	(6) M(5)	(6) M(5)	(6) M(5)	(6) M(5)	(6) M(5)	(6) M(5)	(6) M(5)
64. Indicatori de schimbare a vitezei (GSI)	R (CE) 661/2009 R (UE) 65/2012	X A(4)									
65. Sistem avansat de frânare de urgență (AEBS)	R (CE) 661/2009 R (UE) 347/2012		A	A		A J(5)	A J(5)				
66. Sistem de avertizare la trecerea involuntară peste liniile de separare a benzilor de circulație (LDWS)	R (CE) 661/2009 R (UE) 351/2012		A	A		A J(5)	A J(5)				
67. Componente specifice pentru GPL și instalarea lor pe autovehicule	R (CE) 661/2009 R ONU 67	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)				
68. Sisteme de alarmă ale vehiculelor (VAS)	R (CE) 661/2009 R ONU 97	X(2) B(4)			X(2) B(4) J(5)						
69. Siguranța din punct de vedere electric	R (CE) 661/2009 R ONU 100	B	B	B	B	B	B				
70. Componente specifice pentru gaz natural comprimat (GNC) și instalarea lor pe autovehicule	R (CE) 661/2009 R ONU 110	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)				
71. Rezistența cabinei	R (CE) 661/2009 R ONU 29				C	C	C				
72. Sistem eCall	R (UE) 2015/758	A J(5)			A J(5)						
RO1. Protecția ocupanților autovehiculelor contra deplasării mărfurilor (încărcăturii)**)	—				B J(5)	B J(5)	B J(5)				

NOTE EXPLICATIVE:

*) Orice sistem de protecție frontală furnizat odată cu vehiculul trebuie să respecte prevederile Regulamentului (CE) nr. 78/2009, să fie prevăzut cu un număr de omologare de tip și să fie marcat în consecință.

**) Această cerință se aplică numai la omologarea vehiculelor din categoria N₁, N₂ sau N₃ provenite din modificarea vehiculelor din categoria M₁, M₂ sau M₃.

În principiu, compartimentul (compartimentele) în care se găsesc toate locurile este (sunt) complet separat(e) de suprafața pentru încărcătură. Prin derogare de la această cerință, se pot transporta persoane și mărfuri în același compartiment cu condiția ca suprafața pentru încărcătură să fie echipată cu elemente de protecție concepute să protejeze persoanele transportate împotriva deplasării încărcăturii în timpul mersului, inclusiv în caz de frânare bruscă și de viraje.

Elementele de protecție (sistemele despărțitoare) trebuie concepute în conformitate cu dispozițiile din secțiunile 3.2 și 4.1 ale standardului ISO 27956:2009 „Vehicule rutiere — Protecția încărcăturii în autoutilitare — Cerințe și metode de testare”.

(1) Subansamblu electronic.

(2) Componentă.

(3) Vehicul.

(4) Cerințe de instalare.

(5) Cerințe pentru vehiculele concepute și fabricate sau adaptate și echipate pentru a fi utilizate exclusiv de forțele armate.

(6) Este obligatorie conformitatea cu Regulamentul (CE) nr. 661/2009; cu toate acestea, nu este prevăzută omologarea de tip unică pentru această cerință, deoarece această cerință include combinațiile cerințelor individuale 3A, 3B, 4A, 5A, 6A, 6B, 7A, 8A, 9A, 9B, 10A, 12A, 13A, 13B, 14A, 15A, 15B, 16A, 17A, 17B, 18A, 19A, 20A, 21A, 22A, 22B, 22C, 23A, 24A, 25A, 25B, 25C, 25D, 25E, 25F, 26A, 27A, 28A, 29A, 30A, 31A, 32A, 33A, 34A, 35A, 36A, 37A, 38A, 42A, 43A, 44A, 45A, 46A, 46B, 46C, 46D, 46E, 47A, 48A, 49A, 50A, 50B, 51A, 52A, 52B, 53A, 54A, 56A, 57A și 64—71.

X: Este obligatorie existența unui certificat de omologare de tip.

A: Nu sunt permise alte excepții în afara celor menționate în actul de reglementare. Certificatul de omologare de tip și marca de omologare de tip nu sunt necesare. Rapoartele asupra încercărilor trebuie întocmite de un serviciu tehnic notificat de România.

B: Trebuie îndeplinite cerințele tehnice ale actului de reglementare. Încercările prevăzute de actul de reglementare trebuie efectuate în totalitate; sub rezerva acordului autorității de omologare, acestea pot fi întreprinse chiar de producător; acestuia i se poate permite să emită raportul tehnic; nu este nevoie de emiterea unui certificat de omologare de tip și nu este necesară o omologare de tip.

C: Producătorul trebuie să demonstreze autorității de omologare că cerințele esențiale ale actului de reglementare sunt îndeplinite.

G: Cerințe corespunzătoare cu categoria vehiculului de bază/incomplet (al cărui șasiu a fost utilizat la construcția vehiculului). În cazul vehiculelor incomplete/completate, se acceptă îndeplinirea cerințelor pentru vehiculele categoriei N corespunzătoare (pe baza masei maxime).

H: Se efectuează încercările, fără să se aplice valorile-limită la nivelul zgomotului în mers.

I: Nivel minim acceptat, Euro 4 (valori-limită precizate la linia B a tabelului de la pct. 5.3.1.4 de la anexa I a Directivei 70/220/CEE sau valori-limită precizate la linia B a tabelului de la pct. 5.3.1.4 din Regulamentul ONU nr. 83.05), numai în cazul utilizării de combustibili militari specifici.

J: Îndeplinirea cerințelor tehnice ale actului de reglementare este opțională. Conformitatea cu standardele militare specifice se demonstrează ca alternativă.

K: Nivel minim acceptat, EURO IV (valori-limită precizate la linia B1 a tabelelor de la pct. 6.2.1 al anexei I a Directivei 88/77/CEE sau valori-limită precizate la linia B1 a tabelelor de la pct. 6.2.1 al anexei I a Directivei 2005/55/CE sau valori-limită precizate la linia B1 a tabelelor de la pct. 5.2.1 din Regulamentul ONU nr. 49.04), numai în cazul utilizării de combustibili militari specifici.

L: Se aplică doar cerințele referitoare la indicii de sarcină și viteză.

M: Îndeplinirea cerințelor tehnice ale actului de reglementare privind ESC este opțională.

N: Pentru autovehiculele fabricate în mai multe etape, ce au la bază un autovehicul omologat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 715/2007 și a căror masă de referință după completare este mai mare de 2.840 kg, conformitatea se poate demonstra și prin efectuarea de încercări cu sisteme portabile de măsurare a emisiilor, utilizând metoda descrisă în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 582/2011.

NA: Nu se aplică acest act de reglementare (nu există niciun fel de cerințe).

CAPITOLUL III

Omologarea de tip a vehiculelor agricole sau forestiere, precum și a produselor utilizate la acestea

SECȚIUNEA 1

Prevederi generale

1. Prezentul capitol se aplică vehiculelor agricole sau forestiere noi, concepute și fabricate în una sau mai multe etape, precum și produselor noi concepute și fabricate pentru astfel de vehicule.

2. Prin *vehicule agricole sau forestiere*, în sensul prezentului capitol, se înțelege:

a) tractoarele agricole sau forestiere (categoriile T și C);

b) remorcile agricole sau forestiere (categoria R);

c) echipamentele remorcate interschimbabile agricole sau forestiere (categoria S),

astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 167/2013.

3. Prevederile prezentului capitol nu se aplică vehiculelor prevăzute la art. (2) alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 167/2013.

SECȚIUNEA a 2-a

Omologarea UE de tip a a vehiculelor agricole sau forestiere, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate utilizate la acestea

Dispozițiile administrative și cerințele tehnice aplicabile la omologarea UE de tip a vehiculelor agricole sau forestiere, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate utilizate la acestea sunt cele prevăzute în:

a) Regulamentul (UE) nr. 167/2013;

b) Regulamentul delegat (UE) nr. 1.322/2014 al Comisiei din 19 septembrie 2014 de completare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 167/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește construcția vehiculelor și cerințele generale pentru omologarea de tip a vehiculelor agricole și forestiere;

c) Regulamentul delegat (UE) 2015/68 al Comisiei din 15 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 167/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerințele referitoare la sistemul de frânare al vehiculelor pentru omologarea vehiculelor agricole și forestiere;

d) Regulamentul delegat (UE) 2018/985 al Comisiei din 12 februarie 2018 de completare a Regulamentului (UE) nr. 167/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerințele de performanță de mediu și de performanță a unității de propulsie ale vehiculelor agricole și forestiere și ale motoarelor acestora și de abrogare a Regulamentului delegat (UE) 2015/96 al Comisiei;

e) Regulamentul delegat (UE) 2015/208 al Comisiei din 8 decembrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 167/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerințele de siguranță în funcționare a vehiculului pentru vehiculele agricole și forestiere;

f) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/504 al Comisiei din 11 martie 2015 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 167/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele administrative pentru omologarea și supravegherea pieței pentru vehicule agricole și forestiere, denumit în continuare *Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/504*.

SECȚIUNEA a 3-a

**Omologarea națională de tip
a vehiculelor agricole sau forestiere**

La omologarea națională de tip a vehiculelor agricole sau forestiere se aplică următoarele prevederi specifice:

1. Cerințele tehnice aplicabile la omologarea națională de tip pentru serii nelimitate a remorcilor agricole sau forestiere (categoria R), a remorcilor lente pentru transport persoane, precum și a echipamentelor remorcate interschimbabile (categoria S) sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul capitol.

2. Cerințele tehnice aplicabile la omologarea națională de tip pentru serii nelimitate a tractoarelor agricole sau forestiere cu șenile (categoria C) și a tractoarelor agricole sau forestiere cu roți cu destinație specială (categoriile T4.1 și T4.2) sunt prevăzute în anexa nr. 2 la prezentul capitol.

3. Cerințele tehnice aplicabile la omologarea națională de tip pentru serii mici a tractoarelor agricole sau forestiere (categoriile T și C) sunt prevăzute în anexa nr. 2 la prezentul capitol.

4. Dispozițiile administrative aplicabile sunt cele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 167/2013 și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/504.

5. La omologarea națională de tip se aplică următoarele dispoziții administrative suplimentare:

5.1. Cererea pentru acordarea omologării naționale de tip și dosarul informativ trebuie depuse la RAR de către producător sau reprezentantul legal al acestuia. Acestea trebuie să fie în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 167/2013. Fișa de informații din dosarul informativ va conține doar caracteristicile aplicabile procedurii de omologare alese și categoriei de vehicul, caracteristici descrise în modelul din anexa I partea B a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/504. Suplimentar, dosarul va conține:

a) documentul prin care producătorul, dacă este cazul, își desemnează reprezentantul legal;

b) copia de pe certificatul de acreditare a sistemului de management al calității (în cazul în care nu există, se va completa un chestionar de evaluare preliminară, în baza căruia RAR va efectua evaluarea inițială a sistemului de management al calității).

5.2. Vehiculele completate nu pot fi supuse omologării naționale de tip multietapă dacă nu există o omologare națională de tip acordată de RAR sau de un SM și acceptată de RAR în conformitate cu prevederile subpct. 5.4 ori o omologare UE de tip valabilă pentru vehiculul de bază sau incomplet.

5.3. Pentru vehiculele concepute și fabricate sau adaptate și echipate pentru a fi utilizate exclusiv de forțele armate, forțele de menținere a ordinii publice (forțele de securitate a statului, de poliție, de jandarmerie sau poliția de frontieră), serviciile de protecție civilă sau serviciile de pompieri, MTIC poate acorda derogări de la cerințele prevăzute în anexa nr. 1 sau 2 la prezentul capitol pentru elementele constructive specifice utilizării speciale, atunci când respectarea cerințelor tehnice este incompatibilă cu utilizarea respectivă, cu îndeplinirea următoarelor condiții:

a) în vederea omologării naționale de tip, solicitantul omologării trebuie să pună la dispoziția RAR un document emis de către autoritatea publică centrală sau instituția publică care urmează a utiliza vehiculele, prin care să fie precizate elementele constructive specifice utilizării speciale care justifică acordarea unor derogări de la cerințele prevăzute la omologarea de tip;

b) în certificatul de omologare națională de tip se vor menționa derogările acordate. În CIV eliberată pentru aceste vehicule se va introduce o mențiune specifică.

5.4. Dacă omologarea națională de tip a fost acordată de un alt SM pe baza unor cerințe tehnice care sunt integral echivalente cu cerințele tehnice naționale prevăzute în anexa nr. 1 sau 2 la prezentul capitol, RAR acceptă omologarea respectivă fără efectuarea de încercări suplimentare și procedează mai departe ca și în cazul omologării naționale de tip.

5.5. Dacă omologarea națională de tip a fost acordată de un alt SM pe baza unor cerințe tehnice care nu sunt integral echivalente cu cerințele tehnice naționale prevăzute în anexa nr. 1 sau 2 la prezentul capitol, RAR efectuează încercări numai pentru acele cerințe tehnice naționale care nu sunt respectate și, în cazul în care rezultatul încercărilor suplimentare este favorabil, acordă omologarea națională de tip.

5.6. Respectarea cerințelor tehnice prevăzute de prezenta secțiune și de actele de reglementare enumerate în anexa nr. 1 sau 2 la prezentul capitol trebuie să fie demonstrată prin intermediul unor încercări adecvate efectuate de RAR sau de serviciile tehnice notificate de România.

5.7. Încercările necesare sunt efectuate asupra vehiculelor reprezentative pentru tipul care urmează a fi omologat. Selecția vehiculelor reprezentative se face utilizând principiul selectării cazului cel mai defavorabil.

5.8. Producătorul, în calitate sa de deținător al unei omologări naționale de tip, emite un CoC național, utilizând modelul de certificat prevăzut în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/504, anexa III, dar având titlul „Certificat de conformitate pentru vehicule incomplete/complete/completate omologate național de tip”, care va însoți fiecare vehicul, complet, incomplet sau completat, care a fost produs în conformitate cu tipul de vehicul omologat.

5.8.1. În cazul unui tip de vehicul incomplet sau completat, producătorul trebuie să completeze doar acele elemente din secțiunea 2 a CoC național care au fost adăugate sau modificate în stadiul actual al omologării și, în cazul vehiculelor completate, să anexeze toate CoC emise în etapele anterioare.

5.8.2. CoC național trebuie să fie completat integral și să nu conțină restricții de utilizare a vehiculului diferite de cele prevăzute de un act de reglementare.

5.8.3. CoC național se întocmește astfel încât să fie exclusă orice posibilitate de falsificare. În acest scop, hârtia folosită trebuie să fie protejată fie prin elemente grafice colorate, fie printr-un filigran cu marca de identificare a producătorului.

5.8.4. Un duplicat al CoC național poate fi eliberat numai de către producător. Cuvântul „duplicat” trebuie să fie perfect vizibil pe fața oricărui duplicat al certificatului.

SECȚIUNEA a 4-a

**Omologarea ONU de tip a echipamentelor și a pieselor
care nu sunt reglementate de acte normative UE**

La omologarea de tip a echipamentelor și pieselor care nu sunt reglementate de acte normative UE trebuie respectate prevederile regulamentelor ONU din tabelul următor:

Obiectul omologării	Regulament ONU
1. Dispozitive speciale de avertizare	65
2. Plăci de identificare spate vehicule lente	69
3. Anvelope	106
4. Faruri cu fascicul de întâlnire simetric	113
5. Dispozitive retrofit pentru controlul emisiilor poluante (REC)	132

CERINȚE TEHNICE
pentru omologarea națională de tip pentru serii nelimitate a remorcilor agricole sau forestiere (categoria R),
a remorcilor lente pentru transport persoane, precum și a echipamentelor remorcate interschimbabile (categoria S)

Nr.	Obiectul omologării	Act de reglementare	lv	Categoriile de vehicule				
				R1	R2	R3	R4	S
1.	Integritatea structurii vehiculului	R (UE) 2015/208	a	C	C	C	C	C
			a1	C	C	C	—	—
			b	C	C	C	C	C
2.	Dispozitivele de frânare și cuplarea frânei remorcii	R (UE) 2015/68 R ONU 13	a	A	A	A	A	A
			a1	A	A ⁽¹⁾	A ⁽¹⁾	—	—
			b	A	A	A	A	A
3.	Dispozitive de iluminare și semnalizare luminoasă și sursele lor de lumină	R (UE) 2015/208 R ONU 3 R ONU 4 R ONU 6 R ONU 7 R ONU 23 R ONU 37 R ONU 38 R ONU 69 R ONU 91 R ONU 128	a	X	X	X	X	X
			a1	X	X	X	—	—
			b	X	X	X	X	X
4.	Instalații de iluminat	R (UE) 2015/208 R ONU 7 R ONU 48 R ONU 69 R ONU 104	a	B	B	B	B	B
			a1	B	B	B	—	—
			b	B	B	B	B	B
5.	Exteriorul vehiculului și accesoriile	R (UE) 2015/208	a	A	A	A	A	A
			a1	A	A	A	—	—
			b	A	A	A	A	A
6.	Dispozitive de prevenire a utilizării neautorizate	R (UE) 2015/208 R ONU 62 R ONU 18	a	Z A	Z A	Z A	Z A	A
			a1	A	A	A	—	—
			b	Z A	Z A	Z A	Z A	A
7.	Placă de înmatriculare	R (UE) 2015/208	a	B	B	B	B	B
			a1	B	B	B	—	—
			b	B	B	B	B	B
8.	Placă regulamentară și marcarea	R (UE) 2015/208	a	B	B	B	B	B
			a1	B	B	B	—	—
			b	B	B	B	B	B
9.	Dimensiunile și masa remorcii	R (UE) 2015/208	a	A	A	A	A	A
			a1	A	A	A	—	—
			b	A	A	A	A	A
10.	Masa maximă tehnic admisibilă	R (UE) 2015/208	a	A	A	A	A	A
			a1	A	A	A	—	—
			b	A	A	A	A	A
11.	Siguranța sistemelor electrice	R (UE) 2015/208	a	B	B	B	B	B
			a1	B	B	B	—	—
			b	B	B	B	B	B

Nr.	Obiectul omologării	Act de reglementare	lv	Categoriile de vehicule				
				R1	R2	R3	R4	S
12.	Dispozitive de protecție spate	R (UE) 2015/208	a	A	A	A	A	NA
			a1	A	A	A	—	—
			b	A	A	A	A	NA
13.	Protecție laterală	R (UE) 2015/208	a	NA	NA	NA	NA	NA
			a1	NA	NA	NA	—	—
			b	NA	NA	A	A	NA
14.	Pneuri	R (UE) 2015/208 R ONU 30 R ONU 54 R ONU 75 R ONU 106 R ONU 117	a	X(2) B(3)	X(2) B(3)	X(2) B(3)	X(2) B(3)	X(2) B(3)
			a1	X(2) B(3)	X(2) B(3)	X(2) B(3)	—	—
			b	X(2) B(3)	X(2) B(3)	X(2) B(3)	X(2) B(3)	X(2) B(3)
15.	Dispozitive antiîmprôșcare	R (UE) 2015/208	a	NA	NA	NA	NA	NA
			a1	NA	NA	NA	—	—
			b	A	A	A	A	NA
16.	Cuplaje mecanice	R (UE) 2015/208 R ONU 55	a	X(2) B(3)	X(2) B(3)	X(2) B(3)	X(2) B(3)	X(2) B(3)
			a1	X(2) B(3)	X(2) B(3)	X(2) B(3)	—	—
			b	X(2) B(3)	X(2) B(3)	X(2) B(3)	X(2) B(3)	X(2) B(3)
17.	Manualul de utilizare	R (UE) 1.322/2014	a	C	C	C	C	C
			a1	C	C	C	—	—
			b	C	C	C	C	C
18.	Protecția împotriva riscurilor mecanice, altele decât cele menționate la art. 18 alin. (2) lit. (a), (b), (g), (k) din Regulamentul (UE) nr. 167/2013, inclusiv protecția împotriva spargerii conductelor care transportă lichide, precum și a deplasării necontrolate a vehiculului	R (UE) 1.322/2014	a	A	A	A	A	A
			a1	A	A	A	—	—
			b	A	A	A	A	A
19.	Apărătoare și dispozitive de protecție	R (UE) 1.322/2014	a	A	A	A	A	A
			a1	A	A	A	—	—
			b	A	A	A	A	A
20.	Informații, avertizări și marcaje	R (UE) 1.322/2014 R ONU 60	a	A	A	A	A	A
			a1	A	A	A	—	—
			b	A	A	A	A	A
21.	Amenajarea interioară		a	NA	NA	NA	NA	NA
			a1	D	D	D	—	—
			b	NA	NA	NA	NA	NA

NOTE EXPLICATIVE:

(1) Pentru remorcile echipate cu sistem de „frânare continuă” (pneumatic, hidraulic) sau „frânare semicontinuă” (hidropneumatic, pneumohidraulic) este obligatorie echiparea cu dispozitive automate de detectare a sarcinii pentru controlul forțelor de frânare.

În cazul în care din motive tehnice remorca nu poate fi echipată cu un dispozitiv automat de detectare a sarcinii, aceasta poate fi echipată cu un dispozitiv care are cel puțin trei reglaje distincte pentru controlul forțelor de frânare.

Pe remorcă se instalează permanent o etichetă ce conține datele adecvate pentru a indica cursa utilă a dispozitivului de detectare a sarcinii, între pozițiile corespunzătoare stărilor neîncărcat, respectiv încărcat ale vehiculului, precum și alte informații care să permită verificarea reglării dispozitivului.

(2) Componentă.

(3) Cerințe de instalare

a — pentru remorci agricole sau forestiere cu o viteză maximă constructivă mai mică sau egală cu 40 km/h;

a1 — pentru remorci lente pentru transport persoane cu o viteză maximă constructivă care nu depășește 25 km/h;

b — pentru remorci agricole sau forestiere cu o viteză maximă constructivă de peste 40 km/h;

lv — indice de viteză.

A: Nu sunt permise alte excepții în afara celor menționate în actul de reglementare. Certificatul de omologare de tip și marca de omologare de tip nu sunt necesare. Rapoartele asupra încercărilor trebuie întocmite de un serviciu tehnic notificat de România.

B: Trebuie îndeplinite cerințele tehnice ale actului de reglementare. Încercările prevăzute de actul de reglementare trebuie efectuate în totalitate; sub rezerva acordului autorității de omologare, acestea pot fi întreprinse chiar de producător; acestuia i se poate permite să emită raportul tehnic; nu este nevoie de emiterea unui certificat de omologare de tip și nu este necesară o omologare de tip.

C: Producătorul trebuie să demonstreze autorității de omologare că cerințele esențiale ale actului de reglementare sunt îndeplinite.

D:

1. Remorcile lente pentru transport persoane sunt destinate numai transportului de pasageri așezați.

2. Remorcile lente pentru transport persoane trebuie să fie echipate cu banchete sau scaune fixate ferm pe elemente cu o rezistență corespunzătoare a caroseriei sau șasiului. Planul orizontal tangent la suprafața superioară a șezutului trebuie să fie la cel puțin 150 mm sub nivelul superior al obloanelor sau al marginii inferioare a geamurilor pentru remorcile a căror caroserie este de tipul închisă. Echiparea scaunelor sau a banchetelor cu centuri de siguranță este facultativă.

3. Deasupra fiecărei poziții de ședere și deasupra spațiului liber pentru picioare aferent trebuie să existe o înălțime liberă de minimum 900 mm, măsurată de la punctul cel mai înalt al șezutului și de cel puțin 1.350 mm de la nivelul planșeului în spațiul pentru picioare. Se asigură un spațiu liber de minimum 280 mm în fața fiecărui scaun, măsurat de la planul vertical tangent la cel mai din față punct al șezutului.

4. Dacă caroseria remorcii este de tipul închisă, aceasta trebuie prevăzută cu geamuri omologate conform Directivei 89/173/CEE anexa III, Directivei 92/22/CEE sau Regulamentului ONU nr. 43.

5. Remorcile lente pentru transport persoane trebuie să fie prevăzute cu cel puțin o ieșire de siguranță cu următoarele dimensiuni minime: înălțime 1.200 mm și lățime 550 mm.

6. Obloanele sau ușile de acces trebuie să fie prevăzute cu balamale și cu încuietori cu două poziții sau sisteme de zăvorăre care să nu permită deschiderea accidentală în timpul mersului.

7. Remorcile lente pentru transport persoane, cu caroserie de tip deschisă sau decapotabilă, trebuie să fie prevăzute cu un cadru de rezistență eficient în cazul răsturnării remorcii.

8. Podeaua remorcilor lente pentru transport persoane nu poate fi la o distanță față de sol mai mare de 750 mm.

9. Remorcile lente pentru transport persoane trebuie să fie echipate cu suspensie.

10. Remorcile lente pentru transport persoane trebuie prevăzute cu o plăcuță pe care să fie inscripționat numărul maxim de locuri admis.

11. La calculul numărului maxim de locuri admis se consideră că masa fiecărui pasager este de 75 kg.

12. Următoarele cerințe se aplică pentru calcularea locurilor așezate:

a) fiecare scaun individual se calculează ca un loc așezat;

b) în cazul unei banchete, orice spațiu care are lățimea de cel puțin 400 mm măsurată la nivelul șezutului se calculează ca un loc așezat.

c) cu toate acestea, un spațiu astfel cum este menționat la lit. (b) nu se calculează ca un loc așezat atunci când:

(i) bancheta include elemente care împiedică manechinul să fie așezat în mod natural — de exemplu: prezența unei zone care întrerupe suprafața nominală a scaunului;

(ii) forma podelei care se află chiar în fața unui presupus loc așezat (de exemplu, prezența unui tunel) împiedică ca picioarele manechinului să se poziționeze în mod natural.

13. Remorcile lente pentru transport persoane trebuie prevăzute cu un sistem optic sau acustic de avertizare din remorcă a conducătorului tractorului, pentru cazuri de urgență.

X: Este obligatorie existența unui certificat de omologare de tip.

Z: Aplicabil doar în cazul echipamentelor remorcate interschimbabile care intră în categoria R din cauza raportului între masa maximă tehnic admisibilă și masa proprie de minimum 3,0.

NA: Nu se aplică.

Nr.	Obiectul omologării	Act de reglementare	Av	lv	Categoriile de vehicule						
					T1	T2	T3	T4.1	T4.2	T4.3	C
30.	Pneuri	R (UE) 2015/208 R ONU 30 R ONU 54 R ONU 75 R ONU 106 R ONU 117		a	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)	NA
				b	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)	X(2) B(4)	NA
31.	Dispozitive antiîmproșcare	R (UE) 2015/208	Y	a	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
				b	A	A	A	A	A	A	NA
32.	Mers înapoi	R (UE) 2015/208		a	C	C	C	C	C	C	C
				b	C	C	C	C	C	C	C
33.	Șenile	R (UE) 2015/208		a	NA	NA	NA	NA	NA	NA	A
				b	NA	NA	NA	NA	NA	NA	A
34.	Cuplaje mecanice	R (UE) 2015/208 R ONU 55		a	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	I
				b	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	X(2) A(4)	I
35.	Dispozitive de protecție în caz de răsturnare (încercări dinamice)	R (UE) 1.322/2014 OCDE 3		a	A	NA	NA	NA	A	A	NA
				b	A	NA	NA	NA	A	A	NA
36.	Dispozitive de protecție în caz de răsturnare (tractoare cu șenile)	R (UE) 1.322/2014 OCDE 8 (Aplicabil pentru C1, C2, C4.2 și C4.3)		a	NA	NA	NA	NA	NA	NA	A
				b	NA	NA	NA	NA	NA	NA	A
37.	Dispozitive de protecție în caz de răsturnare (încercări statice)	R (UE) 1.322/2014 OCDE 4 (Aplicabil pentru T1/C1, T4.2/C4.2 și T4.3/C4.3)		a	A	NA	NA	NA	A	A	A
				b	A	NA	NA	NA	A	A	A
38.	Dispozitive de protecție în caz de răsturnare montate în față (tractoare cu ecartament îngust)	R (UE) 1.322/2014 OCDE 6		a	NA	A	A	NA	NA	A	A
				b	NA	A	A	NA	NA	A	A
39.	Dispozitive de protecție în caz de răsturnare montate în spate (tractoare cu ecartament îngust)	R (UE) 1.322/2014 OCDE 7		a	NA	A	A	NA	NA	A	A
				b	NA	A	A	NA	NA	A	A
40.	Dispozitive de protecție contra căderii obiectelor	R (UE) 1.322/2014 OCDE 10		a	A	A	A	A	A	A	I
				b	A	A	A	A	A	A	I
41.	Scaune pentru pasageri	R (UE) 1.322/2014		a	B	B	B	B	B	B	I
				b	B	B	B	B	B	B	I
42.	Nivelul zgomotului la care este expus conducătorul auto	R (UE) 1.322/2014 OCDE 5	a	A	A	A	A	A	A	A	A
				b	A	A	A	A	A	A	A
43.	Scaunul și poziția conducătorului	R (UE) 1.322/2014		a	A	A	A	A	A	A	A
				b	A	A	A	A	A	A	A
44.	Spațiul de manevră și de acces la postul de conducere	R (UE) 1.322/2014 R ONU 43		a	B(3) X(2)	B(3) X(2)	B(3) X(2)	B(3) X(2)	B(3) X(2)	B(3) X(2)	B(3) X(2)
				b	B(3) X(2)	B(3) X(2)	B(3) X(2)	B(3) X(2)	B(3) X(2)	B(3) X(2)	B(3) X(2)
45.	Prizele de putere	R (UE) 1.322/2014		a	B	B	B	B	B	B	B
				b	B	B	B	B	B	B	B
46.	Protecția elementelor de acționare	R (UE) 1.322/2014		a	B	B	B	B	B	B	B
				b	B	B	B	B	B	B	B

Nr.	Obiectul omologării	Act de reglementare	Av	lv	Categoriile de vehicule							
					T1	T2	T3	T4.1	T4.2	T4.3	C	
47.	Ancorajele centurilor de siguranță	R (UE) 1.322/2014 R ONU 14 R ONU 16 OCDE 4			a	A	A	A	A	A	A	I
					b	A	A	A	A	A	A	I
48.	Centuri de siguranță	R (UE) 1.322/2014 R ONU 16			a	X	X	X	X	X	X	I
					b	X	X	X	X	X	X	I
49.	OPS, Protecția contra penetrării obiectelor	R (UE) 1.322/2014 R ONU 43			a	B ⁽³⁾ X ⁽²⁾	B ⁽³⁾ X ⁽²⁾	B ⁽³⁾ X ⁽²⁾	B ⁽³⁾ X ⁽²⁾	B ⁽³⁾ X ⁽²⁾	B ⁽³⁾ X ⁽²⁾	I
					b	B ⁽³⁾ X ⁽²⁾	B ⁽³⁾ X ⁽²⁾	B ⁽³⁾ X ⁽²⁾	B ⁽³⁾ X ⁽²⁾	B ⁽³⁾ X ⁽²⁾	B ⁽³⁾ X ⁽²⁾	I
50.	Sistemul de evacuare	R (UE) 1.322/2014			a	B	B	B	B	B	B	B
					b	B	B	B	B	B	B	B
51.	Manualul de utilizare	R (UE) 1.322/2014			a	C	C	C	C	C	C	C
					b	C	C	C	C	C	C	C
52.	Sistemele de control, inclusiv în special dispozitivele de oprire de urgență și cele automate	R (UE) 1.322/2014 R ONU 79			a	A	A	A	A	A	A	I
					b	A	A	A	A	A	A	I
53.	Protecția împotriva riscurilor mecanice, altele decât cele menționate la art. 18 alin. (2) lit. (a), (b), (g), (k) din Regulamentul (UE) nr. 167/2013, inclusiv protecția împotriva spargerii conductelor care transportă lichide, precum și a deplasării necontrolate a vehiculului	R (UE) 1.322/2014			a	A	A	A	A	A	A	I
					b	A	A	A	A	A	A	I
54.	Apărătoare și dispozitive de protecție	R (UE) 1.322/2014			a	B	B	B	B	B	B	I
					b	B	B	B	B	B	B	I
55.	Informații, avertizări și marcaje	R (UE) 1.322/2014 R ONU 60			a	B	B	B	B	B	B	I
					b	B	B	B	B	B	B	I
56.	Materiale și produse	R (UE) 1.322/2014	Y		a	B	B	B	B	B	B	I
					b	B	B	B	B	B	B	I
57.	Baterii	R (UE) 1.322/2014	Y		a	C	C	C	C	C	C	I
					b	C	C	C	C	C	C	I
58.	Ieșirea de urgență	R (UE) 1.322/2014 R ONU 43			a	B	B	B	B	B	B	I
					b	B	B	B	B	B	B	I
59.	Sistemul de ventilație și filtrare din cabină	R (UE) 1.322/2014			a	C	C	C	C	C	C	I
					b	C	C	C	C	C	C	I
60.	Viteza de ardere a materialului cabinei	R (UE) 1.322/2014			a	B	B	B	B	B	B	I
					b	B	B	B	B	B	B	I
61.	Emisii poluante	R (UE) 2018/985 [etapele de emisii din Directiva 97/68/CE, Directiva 2000/25/CE și R (UE) 2016/1.628]			a	A	A	A	A	A	A	A
					b	A	A	A	A	A	A	A
62.	Nivelul sonor (extern)	R (UE) 2018/985 [valorile-limită conform R (UE) nr. 167/2013]	Y		a	A	A	A	A	A	A	I
					b	A	A	A	A	A	A	I

NOTE EXPLICATIVE:

(1) Subansamblu.

(2) Componentă.

(3) Vehicul.

(4) Cerințe de instalare

a — pentru tractoarele cu o viteză maximă constructivă mai mică sau egală cu 40 km/h;

b — pentru tractoarele cu o viteză maximă constructivă de peste 40 km/h;

Av — autovehicule;

lv — indice de viteză.

A: Nu sunt permise alte excepții în afara celor menționate în actul de reglementare. Certificatul de omologare de tip și marca de omologare de tip nu sunt necesare. Rapoartele asupra încercărilor trebuie întocmite de un serviciu tehnic notificat de România.

B: Trebuie îndeplinite cerințele tehnice ale actului de reglementare. Încercările prevăzute de actul de reglementare trebuie efectuate în totalitate; sub rezerva acordului autorității de omologare, acestea pot fi întreprinse chiar de producător; acestuia i se poate permite să emită raportul tehnic; nu este nevoie de emiterea unui certificat de omologare de tip și nu este necesară o omologare de tip.

C: Producătorul trebuie să demonstreze autorității de omologare că cerințele esențiale ale actului de reglementare sunt îndeplinite.

X: Este obligatorie existența unui un certificat de omologare de tip.

I: Același ca pentru T conform categoriei.

Y: Actele relevante pentru autovehiculele sunt acceptate ca echivalente, după cum se specifică în actul delegat.

NA: Nu se aplică.

CAPITOLUL IV

Omologarea de tip a vehiculelor cu două sau trei roți și a cvadriciclorilor, precum și a produselor utilizate la acestea

SECȚIUNEA 1

Prevederi generale

1. Prezentul capitol se aplică vehiculelor cu două sau trei roți și cvadriciclorilor noi concepute și fabricate în una sau mai multe etape, precum și produselor noi, concepute și fabricate pentru astfel de vehicule.

2. Prin *vehicule cu două sau trei roți și cvadricicluri*, în sensul prezentului capitol, se înțeleg:

- moped cu două roți (categoria L1e);
- moped cu trei roți (categoria L2e);
- motociclete cu două roți (categoria L3e);
- motociclete cu două roți cu ataș (categoria L4e);
- motocicluri (categoria L5e);
- cvadricicluri ușoare (categoria L6e);
- cvadricicluri grele (categoria L7e),

astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 168/2013.

3. Prevederile prezentului capitol nu se aplică vehiculelor prevăzute la art. 2 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 168/2013.

SECȚIUNEA a 2-a

Omologarea UE de tip a vehiculelor cu două sau trei roți și a cvadriciclorilor, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate utilizate la acestea

Dispozițiile administrative și cerințele tehnice aplicabile la omologarea UE de tip a vehiculelor cu două sau trei roți și a cvadriciclorilor, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate utilizate la acestea sunt cele prevăzute în:

- Regulamentul (UE) nr. 168/2013;
- Regulamentul delegat (UE) nr. 3/2014 al Comisiei din 24 octombrie 2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerințele de siguranță în funcționare a vehiculului pentru omologarea vehiculelor cu două sau trei roți și a cvadriciclorilor;
- Regulamentul delegat (UE) nr. 44/2014 al Comisiei din 21 noiembrie 2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește construcția vehiculelor și cerințele generale pentru omologarea de tip a vehiculelor cu două sau trei roți și a cvadriciclorilor;
- Regulamentul delegat (UE) nr. 134/2014 al Comisiei din 16 decembrie 2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele referitoare la performanțele de mediu și ale sistemului de propulsie și de modificare a anexe V la acesta;

e) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 901/2014 al Comisiei din 18 iulie 2014 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele administrative pentru omologarea și supravegherea pieței pentru vehiculele cu două sau trei roți și pentru cvadricicluri.

SECȚIUNEA a 3-a

Omologarea ONU de tip a echipamentelor și a pieselor care nu sunt reglementate de acte normative UE

La omologarea de tip a echipamentelor și pieselor care nu sunt reglementate de acte normative UE trebuie respectate prevederile Regulamentelor ONU din tabelul următor:

Obiectul omologării	Regulament ONU
1. Căști de protecție pentru conducătorii și pasagerii motocicletelor și mopederelor	22
2. Dispozitive speciale de avertizare	65
3. Garnituri de frână de înlocuire	90
4. Faruri cu fascicul de întâlnire simetric	113

CAPITOLUL V

Acordarea numărului național de registru și eliberarea CIV în vederea înmatriculării, înregistrării, introducerii pe piață sau punerii la dispoziție pe piață a vehiculelor

SECȚIUNEA 1

Obiectul

Prezentul capitol cuprinde dispozițiile administrative referitoare la acordarea numărului național de registru prin procedura înregistrării naționale de tip în baza de date a RAR și eliberarea CIV vehiculelor noi care fac parte din domeniul de aplicare prevăzut la capitolele II, III și IV, în vederea înmatriculării, înregistrării, introducerii pe piață sau punerii la dispoziție pe piață a acestora.

SECȚIUNEA a 2-a

Acordarea numărului național de registru prin procedura înregistrării naționale de tip

1. Pentru vehiculele omologate de tip, în vederea acordării numărului național de registru, solicitantul, persoană juridică română, care poate fi producătorul, reprezentantul desemnat al acestuia, importatorul sau distribuitorul desemnat de către producător, de către reprezentantul acestuia ori de către un distribuitor al acestuia dintr-un SM, trebuie să prezinte:

- o cerere de acordare a numărului național de registru, care conține numărul de omologare de tip UE sau numărul de omologare națională de tip, inclusiv extinderea acestuia și varianta și versiunea pentru care se dorește numărul național de registru;

b) o copie de pe certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului al solicitantului;

c) o copie de pe documentul prin care producătorul își desemnează reprezentantul sau de pe documentul de împuternicire pentru a solicita acordarea numărului național de registru, după caz;

d) pentru vehiculele omologate UE de tip, un model de CoC pentru un vehicul din tipul/varianta/versiunea/extensia valabil/valabilă al/a certificatului de omologare UE de tip/configurația CIV pentru care se solicită acordarea numărului național de registru;

e) fișa tehnică a tipului/variantei/versiunii/extensiei valabil/valabile al/a certificatului de omologare UE de tip/configurației CIV al/a vehiculului pentru care se solicită acordarea numărului național de registru (semnată și stampilată de solicitant).

2. Pentru clarificarea anumitor date ce stau la baza acordării numărului național de registru, RAR poate cere prezentarea vehiculului în cauză pentru identificare și/sau verificări de conformitate.

3. Pe durata valabilității numărului național de registru, RAR efectuează verificările prevăzute prin Convenția-cadru definită la capitolul I secțiunea a 2-a pct. 1 lit. b).

4. Dacă prin verificările efectuate în conformitate cu pct. 3 sunt identificate neconformități între caracteristicile vehiculelor comercializate și specificația ce a stat la baza acordării numărului național de registru, RAR ia măsuri pentru eliminarea neconformităților constatate, care pot include retragerea numărului național de registru, acordarea unui număr național de registru nou, înlocuirea CIV.

5. Dacă prin verificările efectuate în conformitate cu pct. 3 sunt identificate în mod repetat, pentru o anumită marcă de vehicule, neconformități între caracteristicile vehiculelor comercializate și specificația ce a stat la baza acordării numărului național de registru, în afara măsurilor prevăzute la pct. 4, RAR poate extinde efectuarea verificărilor de conformitate la mai multe tipuri/variante/versiuni ale vehiculelor din marca respectivă.

SECȚIUNEA a 3-a

Eliberarea CIV

1. La cererea deținătorului numărului național de registru, RAR va emite numărul solicitat de CIV în vederea înmatriculării, înregistrării, introducerii pe piață sau punerii la dispoziție pe piață a vehiculelor noi numai dacă atât numărul național de registru acordat acestora, cât și CoC furnizat pentru fiecare vehicul în parte sunt valabile la data eliberării CIV.

2. În cazul vehiculelor incomplete, RAR emite CIV și înregistrează în baza de date doar seriile CIV fără a înregistra și VIN vehiculelor respective. În CIV eliberată pentru aceste vehicule se va introduce o mențiune specifică prin care să se indice că CIV a fost eliberată numai în scopul completării vehiculului.

SECȚIUNEA a 4-a

Înmatricularea, înregistrarea, introducerea pe piață sau punerea la dispoziție pe piață a vehiculelor

Fără a aduce atingere dispozițiilor din secțiunea 2 din Regulamentul (UE) nr. 167/2013 și din Regulamentul (UE) nr. 168/2013 referitoare la clauza de salvagardare pentru vehiculele conforme și la măsurile aplicabile pentru vehiculele neconforme cu tipul omologat, vehiculele pot fi înmatriculate, înregistrate, introduse pe piață sau puse la dispoziție pe piață numai dacă sunt însoțite de o CIV valabilă, emisă potrivit secțiunii a 3-a.

SECȚIUNEA a 5-a

Înmatricularea, înregistrarea, introducerea pe piață sau punerea la dispoziție pe piață a vehiculelor prin aplicarea procedurii de sfârșit de serie

Înmatricularea, înregistrarea, introducerea pe piață sau punerea la dispoziție pe piață a vehiculelor prin aplicarea procedurii de sfârșit de serie se efectuează în conformitate cu:

a) art. 49 și anexa V lit. B pct. 1 din Regulamentul (UE) 2018/858, pentru vehiculele care fac obiectul capitolului II;

b) art. 39 din Regulamentul (UE) nr. 167/2013, pentru vehiculele care fac obiectul capitolului III;

c) art. 44 din Regulamentul (UE) nr. 168/2013, pentru vehiculele care fac obiectul capitolului IV.

CAPITOLUL VI

Omologarea ONU de tip a întregului vehicul, a vehiculelor, precum și a echipamentelor și pieselor utilizate la acestea

1. Omologarea ONU de tip se acordă în conformitate cu Acordul privind adoptarea de Regulamente tehnice armonizate ONU aplicabile vehiculelor cu roți, echipamentelor și pieselor ce pot fi montate și/sau utilizate pe vehicule cu roți și condițiile de recunoaștere reciprocă a omologărilor acordate pe baza acestor Regulamente ONU, încheiat la Geneva la 20 martie 1958, Revizia 3, denumit în continuare *Acordul de la Geneva*, și a Regulamentelor ONU anexate la acesta.

2. În calitate de autoritate de omologare, RAR ține evidența certificatelor de omologare ONU emise în România și a celor primite de la departamentele administrative ale celorlalte state care sunt părți contractante la Acordul de la Geneva.

3. La cererea solicitantului omologării de tip, RAR acordă omologarea ONU de tip în conformitate cu prevederile Regulamentelor ONU aplicabile.

4. Pentru obținerea omologării ONU de tip și eliberarea certificatelor de omologare ONU de tip, producătorii adresează RAR o cerere însoțită de documentele precizate în fiecare Regulament ONU. Documentele respective trebuie să poarte antetul producătorului și trebuie să fie redactate în limba română, precum și în limba franceză sau engleză.

5. În vederea efectuării încercărilor prevăzute de Regulamentele ONU, producătorii vor pune la dispoziția RAR sau a serviciilor tehnice notificate de România, după caz, documentele precizate în Regulamentele ONU respective.

6. La acordarea omologării ONU de tip se vor respecta prevederile administrative în conformitate cu Regulamentele ONU în baza cărora se acordă omologarea ONU de tip, precum și cele prevăzute în apendicele la Acordul de la Geneva, după cum urmează:

- a) proceduri privind conformitatea producției — anexa 1;
- b) evaluarea, desemnarea și notificarea serviciilor tehnice — anexa 2, partea 1;
- c) standarde pe care trebuie să le îndeplinească serviciile tehnice — anexa 2, partea 2;
- d) procedură pentru evaluarea serviciilor tehnice — anexa 2, partea 3;
- e) proceduri pentru omologările de tip ONU — anexa 3;
- f) numerotarea omologărilor de tip ONU — anexa 4;
- g) circuitul documentației de omologare — anexa 5;
- h) proceduri pentru rezolvarea problemelor de interpretare cu privire la aplicarea regulamentelor ONU și acordarea omologărilor în temeiul acestor regulamente — anexa 6;
- i) procedură pentru acordarea de derogări pentru noile tehnologii — anexa 7;
- j) condiții generale pentru metodele de testare virtuală — anexa 8.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN**privind desemnarea reprezentantului României în cadrul Grupului de coordonare a exporturilor de arme de foc**

Având în vedere dispozițiile art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 11/2018 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 179 alin. (4) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 11/2018,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — Se desemnează domnul comisar-șef de poliție Enache Ovidiu-Cătălin, din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române — Direcția arme, explozivi și substanțe periculoase, în calitate de reprezentant al României în cadrul Grupului de coordonare a exporturilor de arme de foc, prevăzut de art. 20 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 258/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 10 din Protocolul Organizației Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale

organizate (Protocolul ONU privind armele de foc) și de stabilire a măsurilor privind autorizațiile de export, importul și tranzitul pentru arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și muniții.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 63/2018 privind desemnarea reprezentantului României în cadrul Grupului de coordonare a exporturilor de arme de foc, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 20 iunie 2018, se abrogă.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode

București, 7 ianuarie 2021.
Nr. 4.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

